

OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFIKZNE
do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark

Opracowała:

inż. Barbara Kubiak

luty 2021 r.

SPIS TREŚCI

1.0. WSTĘP.....	2
1.1. Podstawa prawna.....	2
1.2. Cel i metodologia opracowania.....	3
2.0. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA.....	4
2.1. Charakterystyka poszczególnych elementów środowiska.....	4
2.1.1. Położenie administracyjne i geograficzne.....	4
2.1.2. Budowa geologiczna.....	7
2.1.3. Wody podziemne.....	9
2.1.4. Wody powierzchniowe.....	11
2.1.5. Usytuowanie względem zlewni i jednolitych części wód oraz zidentyfikowanie celów środowiskowych dla wód.....	12
2.1.6. Warunki podłoża budowlanego.....	14
2.1.7. Ochrona przyrody.....	15
2.1.8. Zabytki kultury.....	23
3.0. DIAGNOZA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA.....	24
3.1. Ocena odporności środowiska na degradację oraz zdolność do regeneracji.....	27
3.2. Ocena stanu ochrony zasobów przyrodniczych, w tym różnorodności biologicznej.....	28
3.3. Ocena stanu zachowania walorów krajobrazowych oraz możliwość ich kształtowania.....	30
3.4. Ocena stanu zachowania walorów kulturowych i możliwość ich kształtowania.....	30
4.0. WSTĘPNA PROGNOZA DALSZYCH ZMIAN W ŚRODOWISKU.....	30
4.1. Degradacja powierzchni ziemi, gleby.....	30
4.2. Zanieczyszczenie powietrza.....	30
4.3. Zanieczyszczenie wód.....	31
4.4. Zagrożenie hałasem i wibracjami.....	31
4.5. Zagrożenie promieniowaniem elektromagnetycznym.....	31
4.6. Zagrożenia dla wartości przyrodniczych.....	31
5.0. PRZYRODNICZE PREDYSPOZYCJE DO KSZTAŁTOWANIA STRUKTURY FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ – OBSZARY WSKAZANE DO PEŁNIENIA FUNKCJI PRZYRODNICZYCH.....	31
6.0. OCENA PRZYDATNOŚCI DO RÓŻNYCH FORM ZAGOSPODAROWANIA..	32
7.0. UWARUNKOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU GMINY.....	32
8.0. PODSUMOWANIE, SYNTEZA, WNIOSKI	33

1.0. WSTĘP

1.1. Podstawa prawna

Przedmiotem opracowania jest analiza warunków ekofizjograficznych oraz sprecyzowanie przyrodniczych uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego na potrzeby zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark, w granicach wskazanych na załączniku graficznym do projektowanej uchwały.

Podstawę prawną niniejszego opracowania stanowią (dane na dzień 11 lutego 2021 r.):

- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz. U. z 2002 r., Nr 155, poz. 1298);
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity w Dz. U. z 2020 r., poz. 1219 z późn.zm.);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tekst jednolity w Dz. U. z 2020 r., poz. 791 z późn.zm.);
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (tekst jednolity w Dz. U. z 2020 r., poz. 310 z późn.zm.);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity w Dz. U. z 2020 r. poz. 55 z późn.zm.);
- rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 10);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity w Dz. U. z 2014 r., poz. 112);
- ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tekst jednolity w Dz. U. z 2020 r., poz. 1463);
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity w Dz. U. z 2020 r., poz. 293 z późn.zm.);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2011 r. Nr 25, poz. 133);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunków grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408);
- ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity w Dz. U. z 2017 r., poz. 1161);
- ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (tekst jednolity w Dz. U. z 2016 r., poz. 2102 z późn.zm.);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity w Dz. U. z 2020 r., poz. 1439 z późn.zm.);
- rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448);
- ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity w Dz. U. z 2020 r., poz. 282 z późn.zm.);
- ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (tekst jednolity w Dz. U. z 2020 r., poz. 2187).

Źródła danych merytorycznych:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Lidzbark uchwalonego uchwałą Nr XVII/159/16 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 25 kwietnia 2016 r.
- Raport o stanie środowiska w województwie warmińsko-mazurskim, WIOŚ 2019.
- Plan gospodarki odpadami dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2016 - 2022, przyjęty Uchwałą XXIII/523/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 grudnia 2016 r.

Inne materiały i opracowania wykorzystanie do opracowania ekofizjografii

- 1) Materiały kartograficzne:
 - Mapa hydrograficzna Polski w skali 1 : 50 000 wraz z objaśnieniami.
 - Mapa geologiczna Polski szczegółowa w skali 1 : 50 000 wraz z objaśnieniami.
 - Mapa geosrodowiskowa Polski w skali 1 : 50 000 wraz z objaśnieniami.
- 2) Informacje dotyczące obszarów Natura 2000 na stronie internetowej Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (www.gdos.gov.pl).
- 3) Informacje dotyczące korytarzy ekologicznych na stronie internetowej: www.korytarze.pl.
- 4) Uchwała nr XXIII/207/16 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 31 października 2016 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Lidzbark.
- 5) „Plan gospodarki niskoemisyjnej dla Gminy Lidzbark na lata 2015-2020 z perspektywą roku 2022 – przyjęty Uchwałą Nr XXI/187/16 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 13 września 2016 r.
- 6) Uchwała Nr XII/115/15 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie uchwalenia „Programu ochrony środowiska dla miasta i gminy Lidzbark na lata 2015-2018 z perspektywą na lata 2019-2022”.

1.2. Cel i metodologia opracowania

Niniejsze opracowanie zostało sporządzone, w związku z podjęciem przez Radę Miejską w Lidzbarku Uchwały Nr XXIV/216/2020 z dnia 22 października 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark.

Celem przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest przeznaczenie terenu i warunków urbanistycznych, związanych z dostosowaniem do zmienionych potrzeb wynikających potrzeb gminy.

Celem opracowania ekofizjograficznego jest stworzenie podstaw dla podejmowania decyzji planistycznych zgodnych z zasadami zrównoważonego rozwoju, gdzie do najważniejszych kwestii należą: możliwość odtwarzania zasobów naturalnych, racjonalne użytkowanie zasobów nieodnawialnych oraz zagospodarowanie przestrzenne nie przekraczające naturalnych progów chłonności środowiska.

Opracowanie ekofizjograficzne sporządzane przed podjęciem prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, stanowi podstawę dla rozwiązań przestrzennych i ustaleń planistycznych, wynikających z rozpoznania i oceny lokalnych warunków środowiska geograficznego oraz stanowi podstawę dla opracowania prognoz oddziaływania na środowisko projektów planów przestrzennych.

Zakres niniejszego opracowania jest zgodny z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz. U. z 2002 r., Nr 155, poz. 1298 z późn.zm). Zakres przeprowadzonych prac badawczych i analitycznych

dostosowano do specyfiki środowiska, problematyki i skali sporządzanego opracowania biorąc pod uwagę w szczególności:

- dostosowanie funkcji, struktury i intensywności zagospodarowania przestrzennego do uwarunkowań przyrodniczych,
- zapewnienie trwałości podstawowych procesów przyrodniczych na obszarze objętym opracowaniem,
- zapewnienie warunków odnawialności zasobów środowiska,
- eliminowanie lub ograniczanie zagrożeń i negatywnego oddziaływania na środowisko.

Do sporządzenia niniejszej dokumentacji wykorzystano dostępne materiały archiwalne dotyczące obszaru gminy oraz analizowanych terenów.

Całość prac związanych z wykonaniem przedmiotowego opracowania obejmowała trzy etapy:

- Etap pierwszy to zebranie i analiza wspomnianych wcześniej materiałów archiwalnych. Miało to na celu wstępne rozpoznanie istniejących uwarunkowań przyrodniczych oraz zasobów środowiska kulturowego, a także sprecyzowanie zakresu dalszych badań.
- Etap drugi to badania i wizje terenowe. Ich efektem była identyfikacja podstawowych zasobów środowiska przyrodniczego analizowanych terenów, występujących powiązań przyrodniczo-przestrzennych oraz zagrożeń.
- Na trzeci etap złożyły się prace analityczne oraz opracowanie dokumentacji obejmującej część graficzną i opisową. Część graficzna wykonana jest na mapie ewidencyjnej oraz stanowi wyrisy z mapy geologiczno-gospodarczej arkusz Lidzbark Welski (arkusz 287) oraz hydrogeologicznej Lidzbark Welski. W celu dokładnego zapoznania się z terenem analizą objęto teren gminy oraz wyższe jednostki administracyjne, w których położony jest teren opracowania.

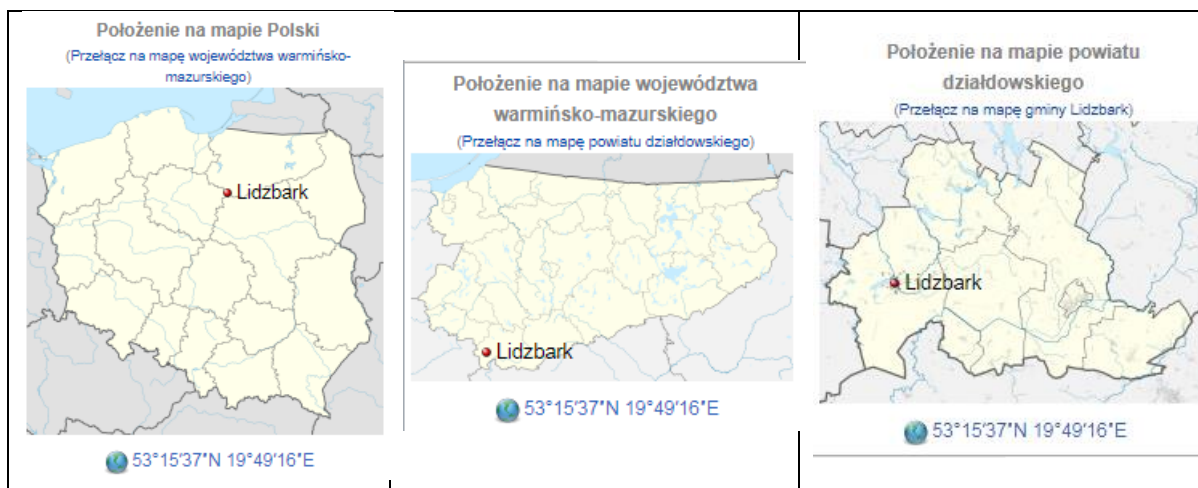
2.0. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA

2.1. Charakterystyka poszczególnych elementów środowiska

2.1.1. Położenie administracyjne

Gmina Lidzbark położona jest w zachodniej części województwa warmińsko-mazurskiego, oraz w zachodniej części powiatu działdowskiego. Opracowanie obejmuje teren położony w centralnej części gminy Lidzbark w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark pomiędzy ulicą Działdowską (droga nr 514), a od strony północnej drogą wojewódzką nr 544.

Położenie administracyjne miasta i gminy Lidzbark

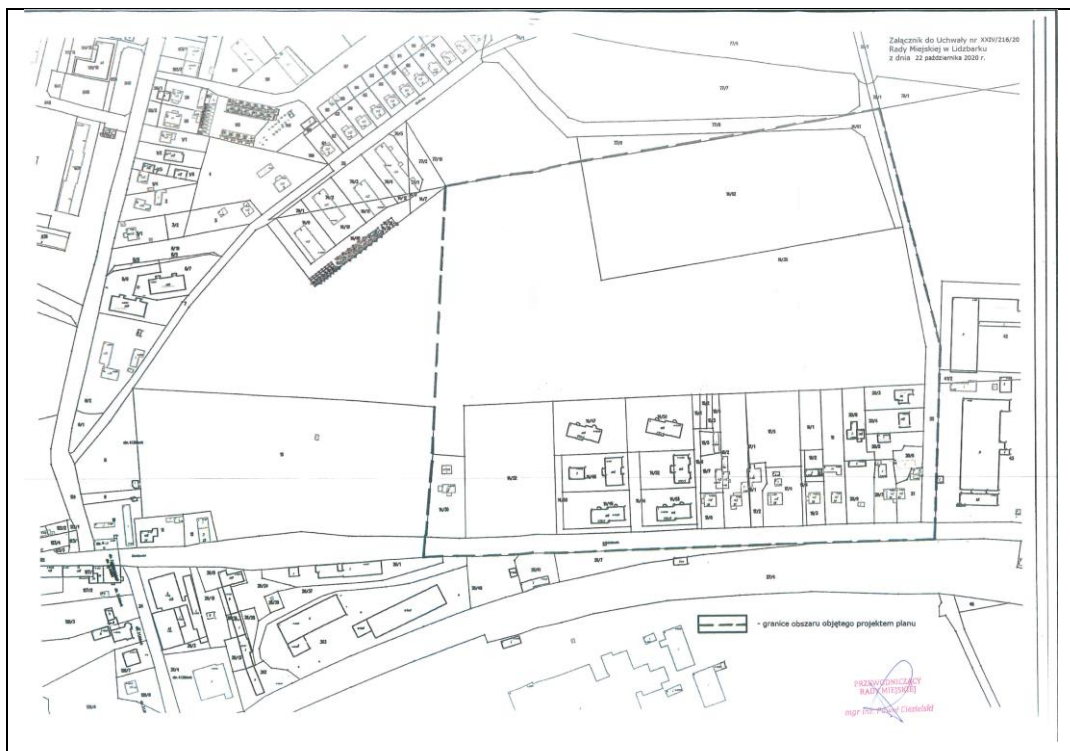
OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFICZNE
sporządzone na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark

Obszar objęty ekofizjografią nie posiada miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

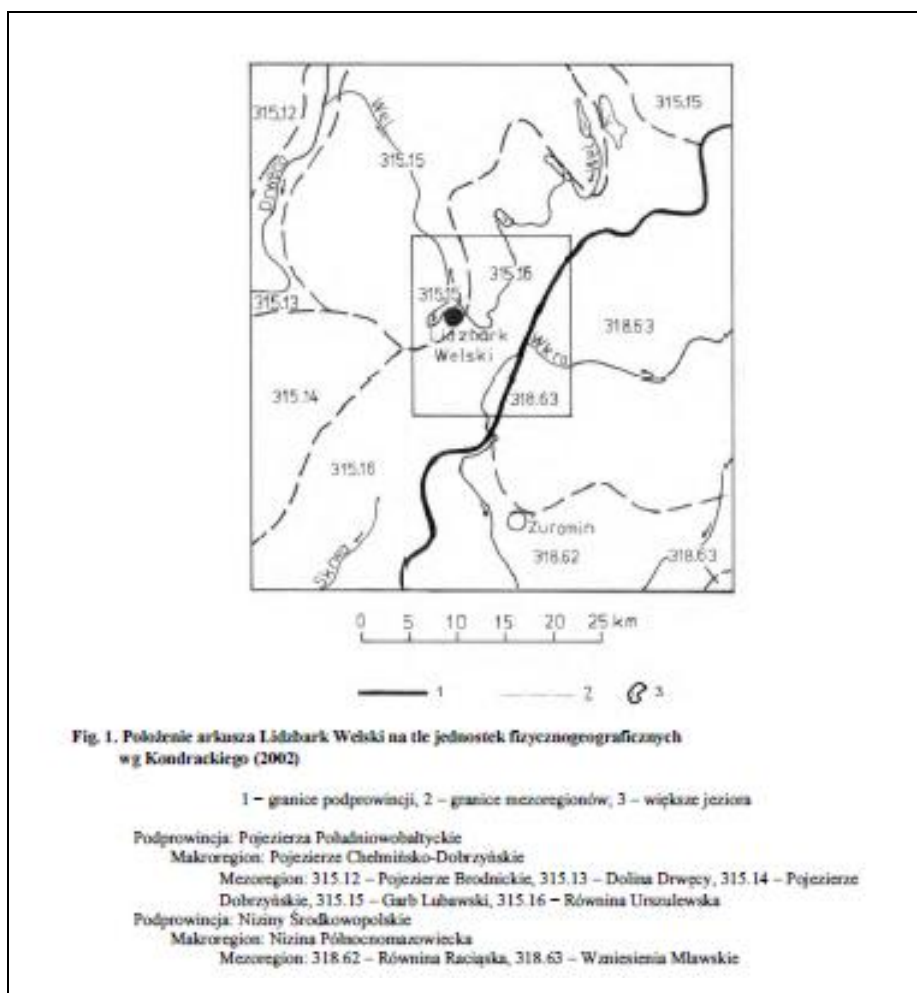
Planowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego położony jest przy ulicy Działdowskiej (droga nr 514), ograniczony jest od północy drogą wojewódzką nr 544, od wschodu terenami przemysłowymi, od zachodu cmentarzem i nieużytkami.

Załącznik graficzny do Uchwały Nr XXIV/216/20 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 22 października 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark przedstawiono poniżej.

Granice arkusza Lidzbark Welski wyznaczają współrzędne geograficzne: 19⁰45'–20⁰00' długości geograficznej wschodniej oraz 53⁰10'–53⁰20' szerokości geograficznej północnej. Granice arkusza Lidzbark Welski wyznaczają współrzędne geograficzne: 19⁰45'–20⁰00' długości geograficznej wschodniej oraz 53⁰10'–53⁰20' szerokości geograficznej północnej. Pod względem administracyjnym obszar arkusza jest położony w większości w województwie warmińsko-mazurskim (w powiecie Nowe Miasto Lubawskie – gmina Grodziczno oraz w powiecie Działdowo – gmina Płońnica i Rybno, miasto i gmina Lidzbark), jego część południowa znajduje się w województwie mazowieckim (powiat Żuromin, gmina Lubowidz), a niewielki fragment przy południowo-zachodniej granicy znajduje się w województwie kujawsko-pomorskim (powiat Brodnica, gmina Górzno). Według podziału fizycznogeograficznego Polski (Kondracki, 2002) południowo-wschodnia część obszaru arkusza położona jest w mezoregionie Wzniesienia Mławskie należącym do makroregionu Nizina Północnomazowiecka, w podprowincji Niziny Środkowopolskie. Pozostałą część terenu zajmują mezoregiony: Garb Lubawski i Równina Urszulewska, należące do makroregionu Pojezierze Chełmińsko-Dobrzyńskie, w podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie (fig. 1).

Wzniesienia Mławskie to obszar zdenudowanych równin morenowych oraz niewielkich równin sandrowych, wznoszących się do wysokości 155–180 m n.p.m, powstałych podczas zlodowacenia warty. Formami urozmaicającymi rzeźbę terenu są liczne suche doliny oraz dolinki i niecki denudacyjne, a także rozległe obniżenia bezodpływowe

z równinami jeziornymi i torfowymi w okolicy Wylazłowa i Adamowa oraz kemy w okolicy Przełęku Dużego.

Wysoczyznę rozcina pradolina Wkry o głębokości 10–15 m i szerokości 1–1,5 km. Dno pradoliny tworzy rozległa równina zastoiskowa, w której wycięta jest płytka i wąska dolina współczesnej Wkry. W jej obrębie występują dwa tarasy akumulacyjne (nadzalewowe) położone 3,0–5,0 m oraz 1,5–2,0 m n.p.rz.

Pozostała część terenu, należąca w części północno-zachodniej do Garbu Lubawskiego, a w północno-wschodniej, centralnej i południowo-zachodniej do Równiny Urszulewskiej, charakteryzuje się bardziej urozmaiconą rzeźbą terenu, ukształtowaną w czasie zlodowacenia Wisły. Najwyższym punktem jest wzgórze w okolicy Gralewa, o wysokości 177,4 m n.p.m., położone w północno-wschodniej części arkusza, a najniższy punkt znajduje się w dnie doliny rzeki Wel przy północnej granicy arkusza (112,3 m n.p.m.).

Przez środkową część obszaru przebiegała granica maksymalnego zasięgu lądolodu zlodowaceń północnopolskich, którego pozostałościami są: wzgórza moren czołowych w okolicy Słupa, Turzy Małej, Murawek i Lidzbarka oraz pierwszy (starszy) poziom sandrowy tworzący rozległą równinę na wschód od Bryńska Kolonii. Niewielkie fragmenty tego poziomu sandrowego zachowały się także w okolicy Turzy Małej i Murawek. Równinę sandrową rozcinają duże rynny subglacjalne: Jeziora Bryńskich, Jeziora Lidzbarskiego i Jeziora Jeleńskiego. W środkowej i północnej części obszaru arkusza dominującym elementem rzeźby terenu jest równina związana z drugim (młodszy) poziomem sandrowym.

W otoczeniu równin sandrowych występują fragmenty wysoczyzn morenowych – w okolicach Klonowa, Wlewska, Jamielnika, Lidzbarka, Jelenia, Wąpierska i Koszelew. Wznoszą się one do wysokości 150–170 m n.p.m. Ważnym elementem ukształtowania powierzchni terenu jest dolina rzeki Wel, która składa się z trzech różnych pod względem morfologicznym odcinków – na odcinku Jezioro Grądy – Cibórz jest słabo wykształcona z jednym erozyjno-akumulacyjnym tarasem nadzalewowym, na odcinku Cibórz-Lidzbark to typowa dolina rzeki meandrującej, a na odcinku Lidzbark-Chełsty powstała w wyniku przekształcenia rynny subglacjalnej. Do powszechnych form należą również równiny torfowe zajmujące dawne dna jezior oraz dna dolin rzecznych. Szczególnie rozległe równiny torfowe występują w okolicach Jelenia, Murawek i Koszelew.

2.1.2. Budowa geologiczna

Budowę geologiczną obszaru arkusza Lidzbark Welski przedstawiono na podstawie Szczegółowej mapy geologicznej Polski w skali 1:50 000 wraz z objaśnieniami, arkusz Lidzbark Welski (Wysota, 2002, 2003).

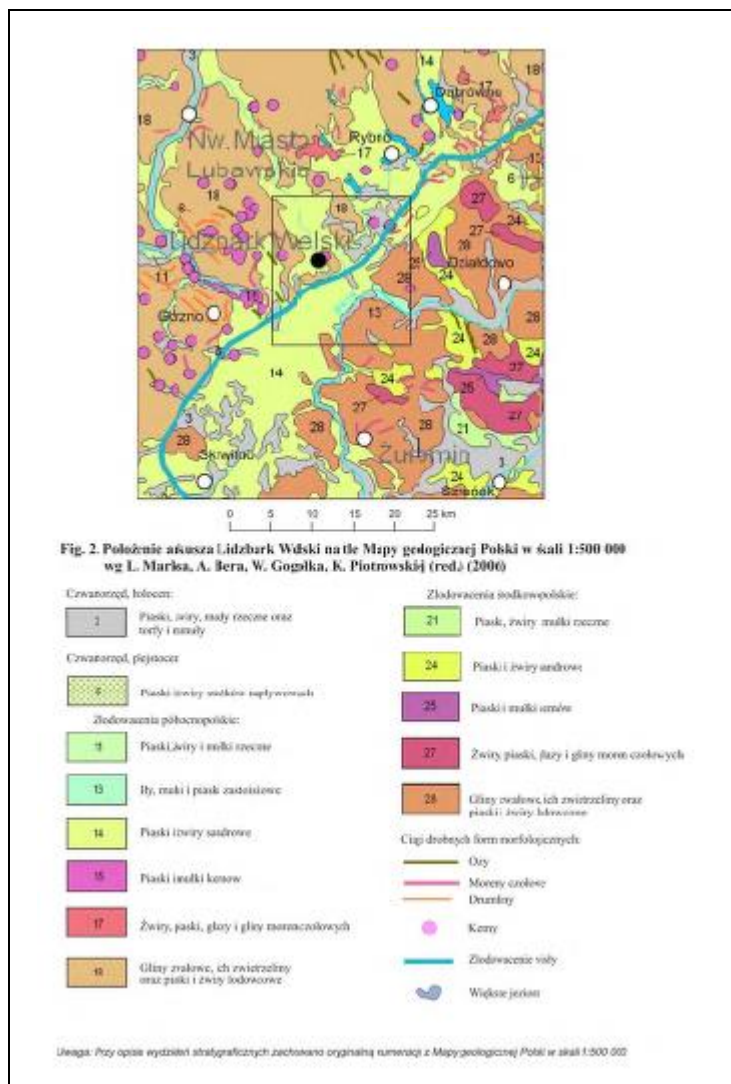
Cechą charakterystyczną obszaru jest występowanie w podłożu podczwartorzędowym rozległego i głębokiego obniżenia zwanego depresją Lidzbark Welskiego, z którego znaczna część nieskonsolidowanych osadów trzeciorzędowych uległa erozji.

Najstarszymi osadami nawierconymi na tym obszarze są osady starszego trzeciorzędu stwierdzone w dnie depresji Lidzbark Welskiego. Utwory młodszego trzeciorzędu stwierdzono jedynie w obrębie elewacji oraz na stokach depresji. Osady trzeciorzędu wykształcone są jako: piaskowce margliste i margle piaszczyste z mikrofauną paleocenu (o miąższości po-nad 13 m) oraz piaski margliste i piaski kwarcowo-glaukonitowe oligocenu (o miąższości od 9 do ponad 11 m), występujące w środkowej i północnej części obszaru.

Osady czwartorzędu, o maksymalnej miąższości 297,7 m w okolicach Lidzbarka, odsłaniają się na całej powierzchni omawianego obszaru (fig. 2). Osady plejstocenu zaliczono do zlodowaceń: najstarszego, południowopolskich, środkowopolskich i północnopolskich.

Osady zlodowacenia najstarszego (Narwi) tworzą poziom gliny zwałowej o miąższości od 3,3 do ponad 20 m, nadbudowany piaskami i mułkami zastoiskowymi o miąższości 4,3 m w najniższej części depresji Lidzbarka.

Osady interglacjału augustowskiego reprezentowane są przez piaski i mułki rzeczne, występujące w szerokiej dolinie rzecznej wyciętej do głębokości 25 m w glinach zwałowych i osadach zastoiskowych zlodowacenia Narwi.

W obrębie osadów związanych ze zlodowaczeniami południowopolskimi (Nidy, Sanu, Wilgi) wyróżniono trzy poziomy glacialne rozdzielone utworami wodnolodowcowymi i zastoiskowymi (o łącznej miąższości 30–90 m). Kompleks osadów zlodowacenia Nidy składa się z mułków i piasków zastoiskowych (o miąższości 0,7–2,2 m) oraz glin zwałowych (o miąższości 29 m). Osady zlodowacenia sanu to: gliny zwałowe (o miąższości 9,5–26,5 m) oraz mułki zastoiskowe (o miąższości 6,3 m). Kompleks osadów zlodowacenia Wilgi tworzą: gliny zwałowe (o miąższości 13,3–36,4 m) oraz ily i mułki zastoiskowe (o miąższości 20 m).

Osady interglacjału wielkiego reprezentowane są przez: piaski, mułki i ily rzeczne, rzeczno-jeziorne i jeziorne o miąższości od 60 do 90 m.

Osady zlodowaceń środkowopolskich tworzą dwa kompleksy glacialne, związane ze zlodowaczeniami odry i warty (o łącznej miąższości 80–130 m). Osady zlodowacenia odry to: ily i piaski zastoiskowe dolne (o miąższości 24,8 m), gliny zwałowe (o miąższości

5–8 m), ropy, mułki i piaski zastoiskowe górne (o miąższości 6,8 m), piaski i mułki wodnolodowcowe (o miąższości 14–22 m) stadiału dolnego oraz mułki i piaski zastoiskowe (dwa poziomy o miąższości 11,5 m i 15,2 m) i gliny zwałowe (o miąższości 5 m) stadiału górnego. Osady zlodowaceń odry i warty są rozdzielone piaskami rzecznyymi wypełniającymi kopalną dolinę o głębokości 20–40 m, akumulowanymi w czasie interglacjału lubelskiego. Kompleks osadów zlodowacenia warty składa się z piasków i żwirów wodnolodowcowych (trzy poziomy o miąższości 11,3 m, 10–27 m i 4–19 m), glin zwałowych (dwa poziomy o miąższości 2–25 m i 4–8 m), ropy, mułków i piasków zastoiskowych (o miąższości 5–11 m), piasków, żwirów i głazów lodowcowych (o miąższości od 1,5 do ponad 10 m) oraz piasków i żwirów kemów (o miąższości 5 m).

Osady zlodowaceń północnopolskich (Wisły) reprezentowane są przez piaski i żwiry wodnolodowcowe (o miąższości 5–15 m), gliny zwałowe (dwa poziomy o miąższości 1–10 m) ropy i mułki zastoiskowe (dolne – o miąższości 4–10 m i górne – o miąższości ponad 10 m), piaski i żwiry moren czołowych (o miąższości ponad 7 m), piaski, żwiry i mułki kemów (o miąższości ponad 5 m), piaski, żwiry i głazy lodowcowe w spływach (o miąższości do 3 m), piaski i żwiry wodnolodowcowe (dwóch poziomów sandrowych: pierwszego – o miąższości od 1 m do ponad 20 m i drugiego – o miąższości od 1 do kilkunastu metrów). Naj-młodszyimi osadami glacialnymi są piaski i żwiry rzeczne tarasów nadzalewowych Wkry (o miąższości 2–6 m) i doliny pra-Welu (o miąższości do 3 m).

Największe znaczenie dla ukształtowania powierzchni terenu miały procesy zachodzące w środkowym i górnym stadiale zlodowacenia Warty oraz w czasie zlodowacenia Wisły, z którego pochodzą dwa poziomy glin, rozdzielone osadami akumulacji wodnolodowcowej i zastoiskowej, przykryte miejscami osadami czołowo morenowymi i wodnolodowcowymi.

Osady holocenijskie są reprezentowane przez piaski pylaste i żwiry zwietrzelinowe (pokrywające płacami powierzchnię wysoczyzny), piaski i gliny deluwialne (występujące w dolnych partiach stoków doliny Wkry, w dnach suchych dolin, dolinek denudacyjnych oraz w obrębie niewielkich obniżeń bezodpływowych i młodych rozcięć erozyjnych), ropy, mułki, piaski i żwiry tarasów zalewowych Wkry, piaski i mułki jeziorne (tworzące tarasy jeziorne nad Jeziorem Lidzbarskim, wypełniające misy dawnych jezior), gytie, piaski humusowe, na-muły torfiaste i torfy (wypełniające zagłębienia różnej genezy i w dolinie Wkry), piaski rzeczne delt (tworzące dawne i współczesne delty rzeczne poniżej przełomowych odcinków Welu od Lidzbarka po Chełstę), piaski i żwiry stożków napływowych (występują przy ujściu parowów i rozcięć erozyjnych rozcinających krawędzie i zbocza rynny Jeziora Lidzbarskiego) oraz namuły den dolinnych i zagłębień bezodpływowych (występujące powszechnie w większości den dolinnych niewielkich cieków i zagłębień bezodpływowych).

2.1.3. Wody podziemne

Charakterystyka wód podziemnych została opracowana na podstawie Mapy hydrogeologicznej Polski w skali 1:50 000, arkusz Lidzbark Welski wraz z objaśnieniami (Herbich, 2002). Na omawianym obszarze rozpoznane i ujmowane są tylko wody w utworach czwartorzędowych.

Wody piętra czwartorzędowego występują w trzech poziomach wodonośnych: przypowierzchniowym i dwóch poziomach międzyglinowych (dolnym i górnym).

Poziom przypowierzchniowy, nie mający na ogół znaczenia użytkowego, związany jest z piaskami i żwirami sandrowymi o zwierciadle swobodnym, najczęściej na głębokości mniejszej niż 15 m. Jego miąższość najczęściej nie przekracza 10 m, lokalnie może dochodzić do 20 m. Poziom ten jest wrażliwy na zanieczyszczenia ze względu na ograniczoną izolację i nie spełnia kryteriów głównego poziomu użytkowego. Poziomu tego

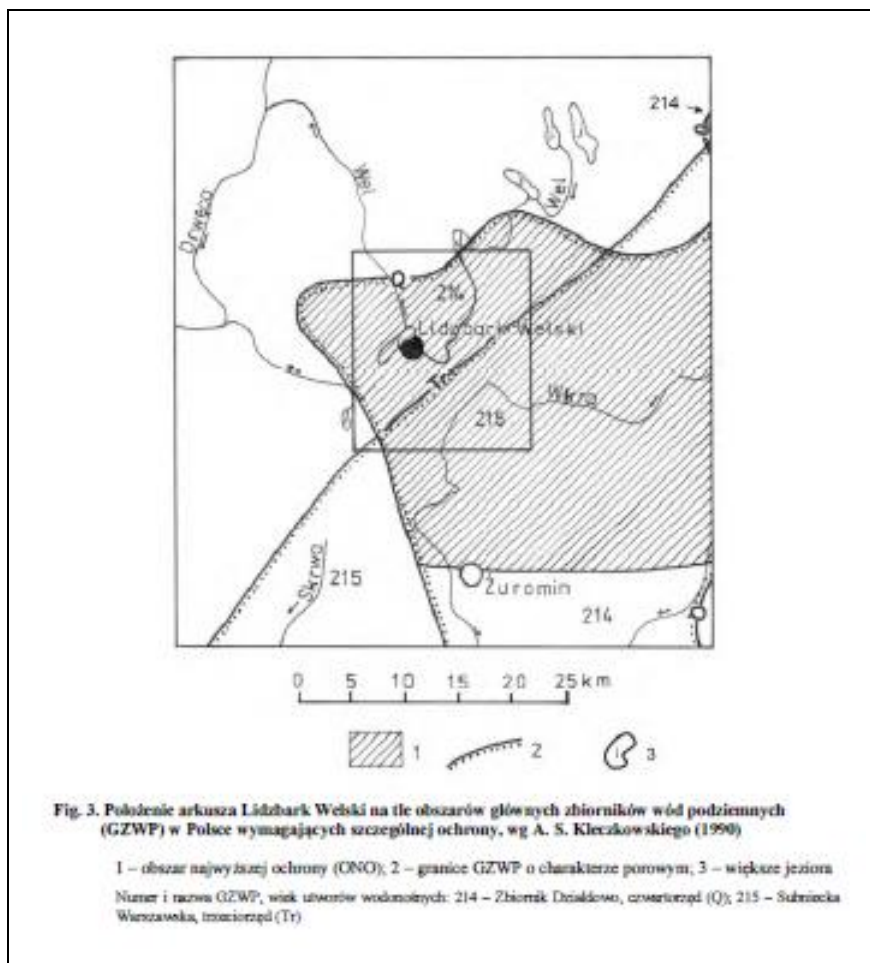
brak w południowo-wschodniej i wschodniej części arkusza (rejon Dłutowa i Małego Łęcka).

Główny poziom użytkowy – międzyglinowy górny tworzą wodnolodowcowe osady piaszczyste i piaszczysto-żwirowe w spągu glin zwałowych i mułków zastoiskowych. Poziom ten, powszechnie ujmowany studniami wierconymi, stanowi główne źródło zaopatrzenia w wodę. Jego strop znajduje się generalnie na głębokości 20–40 m, jedynie w dolinie Welu i Brynicy na głębokości 5–15 m. Miąższość warstwy wodonośnej waha się od 20 do 40 m, jedynie w rejonie Wlewska, Koszelewek i na południe od Lidzbarka wynosi 10–20 m. Naj-wyższe wydajności potencjalne studni występują w części centralnej i wschodniej obszaru arkusza. Najniższe wydajności potencjalne osiągają ujęcia w rejonie doliny Welu oraz na te-renach położonych na południe od Lidzbarka. Jest to w większości poziom wód naporowych zasilany poprzez infiltrację z poziomu wód gruntowych lub przesączanie opadów atmosferycznych. Bazą drenażu tego poziomu są doliny rzek: Welu, Brynicy i Wkry.

Poziom międzyglinowy dolny, o znaczeniu podrzędnym, składa się z piasków wodnolodowcowych. Miąższość warstwy wodonośnej wynosi 15–25 m. Poziom ten nie jest ujmowany na omawianym terenie.

Największe ujęcia komunalne znajdują się w Lidzbarku, Chełstach, Słupie, Jeleniu, Łęcku Wielkim, Turzy Małej, Dłutowie Starym i Zieluniu. Ujęcie w Lidzbarku posiada wyznaczoną strefę ochrony pośredniej. W Lidzbarku znajduje się także ujęcie przemysłowe.

Na obszarze arkusza Lidzbark Welski wydzielono dwa główne zbiorniki wód podziemnych (GZWP) (Kleczkowski, 1990) (fig. 3).

Południowo-wschodnia część obszaru arkusza Lidzbark znajduje się w obrębie trzeciorzędowego zbiornika Subniecka Warszawska (GZWP nr 215), o szacunkowych zasobach dyspozycyjnych 250 tys.m³/d i średniej głębokości ujęcia 160 m. Prawie cały obszar, z wyjątkiem północno-zachodniego i południowo-zachodniego fragmentu, obejmuje Zbiornik Działdowo (GZWP nr 214). Jest to czwartorzędowy zbiornik międzymorenowy oraz doliny kopalnej Wkry. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne zbiornika wynoszą 300 tys. m³/d, a średnia głębokość ujęć 100 m. Obszar tego zbiornika podlega najwyższej ochronie (ONO). Oba zbiorniki nie posiadają szczegółowych dokumentacji hydrogeologicznych.

2.1.4. Wody powierzchniowe

Obszar arkusza Lidzbark Welski znajduje się w dorzeczu Wisły. Północna i zachodnia część należy do zlewni dwóch dopływów Drwęcy – Welu i Brynicy (zlewnie III rzędu), a pozostała do dopływu Narwi – Wkry (zlewnia III rzędu).

Wel jest największym lewostronnym dopływem Drwęcy. Całkowita długość rzeki Wel wynosi 95,8 km. Powierzchnia zlewni wynosi 799,1 km². Dolina rzeki Wel ma generalnie przebieg południkowy. Przy czym od źródeł do Ciborza (koło Lidzbarka), rzeka płynie w kierunku południowo-zachodnim, a potem zmienia bieg na północno-zachodni i w okolicach miejscowości Bratian, znajdującej się już poza obszarem arkusza, wpada do Drwęcy. Wel jest typową rzeką pojeziorną, odznaczającą się stosunkowo wyrównanym przepływem w ciągu roku. Potwierdza to retencyjną rolę jezior, przez które przepływa rzeka. Najwyższe stany wody notuje się od lutego do końca kwietnia, zaś najniższe w czerwcu i lipcu. Średni spadek rzeki wynosi 1,24‰, kilka odcinków charakteryzuje się spadkiem powyżej 4,0‰. Lewostronnym dopływem Wela jest Płościzanka.

Wkra przepływa przez południowo-wschodnią część obszaru arkusza. Reżim hydrologiczny Wkry określany jest jako wyrównany, charakteryzujący się zasilaniem deszczowo-śnieżnym z przewagą zasilania śnieżnego. Maksimum stanów wody przypada na luty i marzec (2,2–2,9 m), a minimum na lipiec i sierpień (1,56–1,58 m). Zarówno w miesiącach letnich jak i zimowych Wkra charakteryzuje się nieregularnością przepływu. W obrębie arkusza znajduje się pięć większych jezior: Lidzbarskie, Zwórzno, Jeleńskie, Grądy i Zakrocz. Jeziora te należą przede wszystkim do typu eutroficznego, czyli bogatego w substancje odżywcze i obserwuje się na nich zakwit glonów. Największe z nich to Jezioro Lidzbarskie – o powierzchni zwierciadła wody 121,8 ha i głębokości maksymalnej 25,5 m. Główny dopływ jeziora – rzeka Wel, przepływa przez północno-wschodnią część zbiornika.

Ważnymi elementami hydrograficznymi są wysięki, wycieki, podmokłości i źródła. Podmokłości spotyka się w dnach dolin rzecznych, rynien subglacjalnych, zagłębieniach po mar-twym lodzie i zagłębieniach bezodpływowych, głównie w północno-wschodniej części obszaru. Wycieki, wysięki i źródła występują wokół Jeziora Lidzbarskiego oraz w przełomowych odcinkach rzeki Wel na północ od Lidzbarka. W rejonie Koszelewy–Koszelewki–Murawy znajdują się liczne stawy hodowlane.

Pomiarami jakości wód objęte są rzeki Wel i Płościzanka. Stan jakościowy tych rzek był ostatnio badany w roku 2005 (Raport..., 2006). Jakość wód rzek Wel była badana w trzech punktach. W Ciborzu i w Chełstach odpowiadała IV klasie. Przyczyną były barwa, chlorofil, stan sanitarny (miano coli, fekalia), fosforany. Natomiast powyżej Jeziora Lidzbarskiego odpowiadała III klasie ze względu na stężenie tlenu, zawartość azotu, manganu i olejów mineralnych. Jakość wód Płościzanki badano w jednym punkcie. Prowadziła ona wody III klasy, ze względu na zawartość związków azotu, manganu i olejów mineralnych.

W roku 2008, w ramach monitoringu rzek, określono ogólny jakościowy stan jednolitych części rzeki Wkry. Rzeka ta na całym odcinku w granicach obszaru arkusza prowadzi wody złej jakości (Monitoring..., 2009).

Wody Jeziora Lidzbarskiego od 2002 roku nie były badane.

2.1.5. Usytuowanie względem zlewni i jednolitych części wód oraz zidentyfikowanie celów środowiskowych dla wód

Największym jeziorem i najbliższym położonym analizowanego miejscowego planu zagospodarowania jest Jezioro Lidzbarskie oraz rzeka Wel.

Lp.	Kod Jednolitej Części Wód Powierzchniowych	Nazwa Jednolitej Części Wód Powierzchniowych
1	PLLW20149	Jezioro Lidzbarskie
2	PLRW20001928659	Wel od dopływu z Miłostajek do dopływu spod Mrocza

Kod JCWP	Nazwa JCWP	Stan/potencjał ekologiczny	Stan chemiczny	Stan wód	Status	Zagrożenie nieosiągnięciem celów środowiskowych
PLLW20149	Jezioro Lidzbarskie	-	dobry	dobry	naturalna	zagrożona
PLRW20001928659	Wel od dopływu z Miłostajek do dopływu spod Mrocza	dobry	dobry	dobry	SZCW	zagrożona

Jak wynika z powyższej tabeli, stan wód JCWP na terenie Gminy Koczała w przeważającej części jest dobry. Dla JCWP na terenie miasta i gminy Lidzbark które zgodnie art. 4.1 Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) oraz art. 38d pkt. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne zostały wskazane jako naturalna część wód – celem środowiskowym jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu jednolitych części wód powierzchniowych tak, aby osiągnąć dobry stan tych wód.

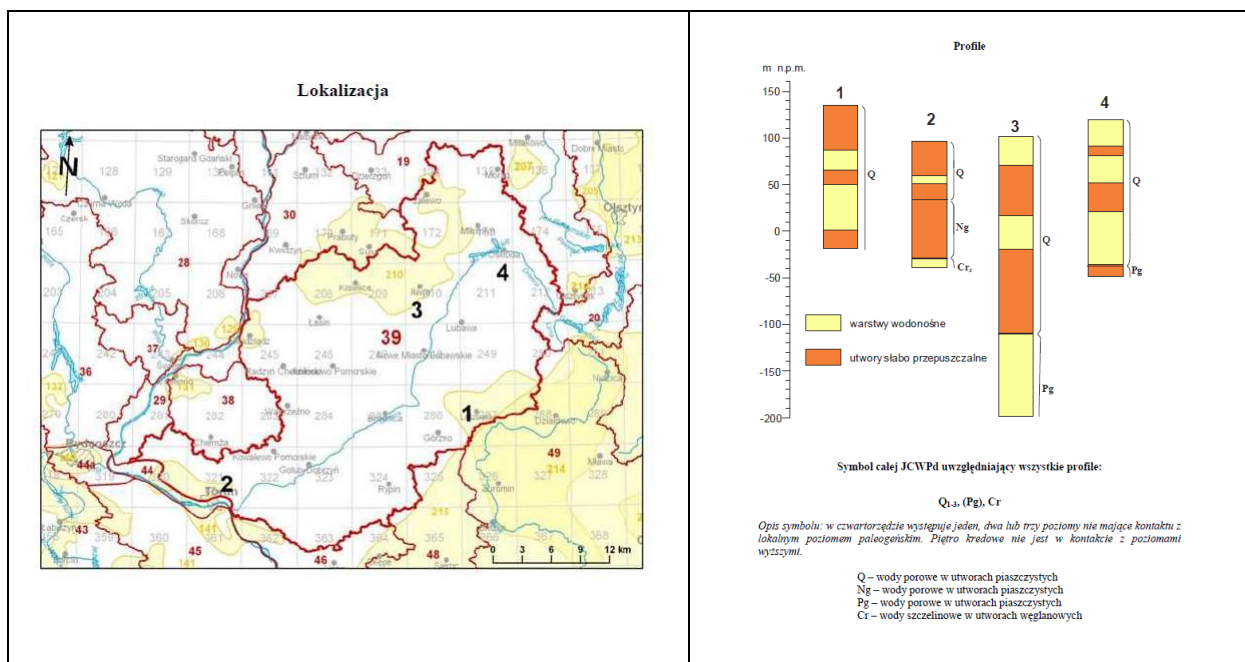
Wody podziemne

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r., poz. 1911) analizowany teren, objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego znajduje się w następującym obszarze:

a) Obszar JCWPd 39

Nr JCWPd: 39 Lokalizacja: Powierzchnia: 7573.5 km² Region: Dolnej Wisły Województwo: pomorskie, kujawsko-pomorskie, warmińsko-mazurskie Powiaty: elbląski, ostródzki, olsztyński, sztumski, iławski, działdowski, nowomiejski, kwidzyński, grudziądzki, wąbrzeski, brodnicki, rypiński, golubsko-dobrzyński, toruński, lipnowski Arkusze MhP w skali 1:50000: 134, 135, 171-174, 207-212, 245-250, 283- 288, 320-325, 361-365 Arkusze MhP w skali 1:200000: 17, 18, 19, 27, 28, 29, Region hydrogeologiczny wg Atlasu hydrogeologicznego Polski 1995 r.: V – Pomorski, Głębokość występowania wód słodkich ok.: brak danych (lokalnie wody słone na głębokości 200 m).

OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFICZNE
sporządzone na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark

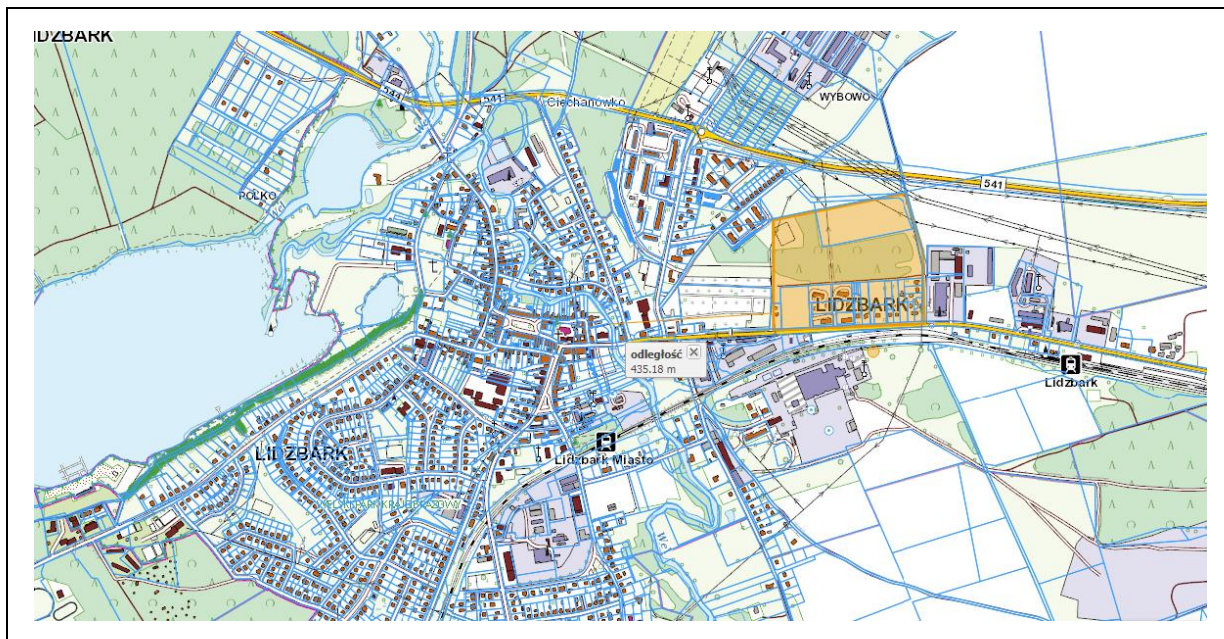
Cecha szczególna JCWPd: Obszar PLGW200039 (JCWPd39) obejmuje zlewnie Drwęcy i Osy. Z uwagi na rozległość JCWPd obejmuje on różne jednostki morfologiczne i hydrogeologiczne. W związku z tym występowanie wód podziemnych i warunki hydrogeologiczne są także zróżnicowane. System wodonośny jest wielopiętrowy; obok poziomów międzymorenowych obecne są również warstwy wodonośne miocenu, oligocenu i paleocenu. W południowo-zachodniej części obszary wody podziemne występują również w osadach kredy. Główne obszary zasilania systemu wodonośnego znajdują się w północnej i wschodniej części JCWPd. GZWP występujące w obrębie JCWPd: 129, 131, 141, 210, 214, 215.

Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: niezagrażona, JCWPd jest monitorowana, stan ilościowy dobry, stan chemiczny dobry.

Hydroizohipsa głównego użytkowego poziomu wodonośnego wynosi 135-140 m n.p.m.

Teren położony jest w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) - udokumentowany, porowy, Główny Zbiornika Wód Podziemnych nr 214 Zbiornik Działdowo.

Odległość terenów objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark od Jeziora Lidzbarskiego wynosi około 1,2 km od rzeki Wel – 435 m.

 teren objęty projektowanym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego

2.1.6. Warunki podłoża budowlanego

Na obszarze arkusza Lidzbark Welski ocenę warunków podłoża budowlanego przeprowadzono na podstawie Szczegółowej mapy geologicznej Polski w skali 1:50 000, arkusz Lidzbark Welski (Wysota, 2002, 2003), Mapy hydrogeologicznej Polski w skali 1:50 000, arkusz Lidzbark Welski (Herbich, 2002) i mapy topograficznej. Z analizy warunków podłoża budowlanego wyłączone zostały obszary gleb chronionych klas I–IVa i łąk na glebach pochodzenia organicznego, tereny leśne, obszary parków krajobrazowych i rezerwatów, obszary złóż kopalin i zwartej zabudowy miejskiej Lidzbarka.

W wyniku tej analizy wydzielono dwa rodzaje obszarów: o warunkach korzystnych dla budownictwa i o warunkach niekorzystnych i utrudniających budownictwo.

Obszary o warunkach korzystnych dla budownictwa wyznaczono na gruntach spoi-stych: zwartych, półzwartych i twaroplastycznych oraz na gruntach niespoistych (sypkich): średnio zagęszczonych i zagęszczonych, na których nie występują zjawiska geodynamiczne, a poziom wody gruntowej znajduje się głębiej niż 2,0 m p.p.t.

Obszary o warunkach niekorzystnych i utrudniających budownictwo wyznaczono w rejonie występowania gruntów słabonośnych organicznych, spoi-stych w stanie plastycznym oraz na gruntach niespoistych w stanie luźnym i wszystkich terenach, gdzie poziom wód gruntowych występuje płycej niż 2,0 m p.p.t.

Korzystne warunki budowlane na omawianym obszarze związane są z występowaniem gruntów sypkich i spoi-stych. Do gruntów niespoistych (średniozagęszczonych i zagęszczonych) należą piaski i żwiry lodowcowe oraz wodnolodowcowe ze zlodowaceń warty i Wisły oraz piaski i żwiry tarasów nadzalewowych (3,0–5,0 m n.p. rzeki) ze zlodowacenia Wisły. Na tych gruntach nie występują zjawiska geodynamiczne, a woda gruntowa znajduje się głębiej niż 2 m. Opisane grunty sypkie występują w okolicach: Koszelew, Jamielnika, Ciborza, Bełku, Nowego Dworu, Małego Łęcka, Zielunia, Adamowa. Do gruntów spoi-stych należą gliny zwałowe zlodowaceń środkowopolskich (warty) i północnopolskich (Wisły), które generalnie uznajemy za małoskonsolidowane. Warunki korzystne związane obecnością morenowych gruntów spoi-stych zostały

wyznaczone w okolicach: Turzy Małej, Wielkiego Łęcka, Przełęku, Wylazłowa, Dłutowa Starego.

Niekorzystne warunki budowlane na omawianym obszarze są związane przede wszystkim z gruntami organicznymi i spoistymi w stanie plastycznym oraz rejonami płytkiego położenia poziomych wód gruntowych. Do gruntów słabonośnych należą holocenijskie grunty organiczne (torfy, gytie i namuły o miąższości do 4 m) w dolinie Wkry oraz w obniżeniach powierzchni równiny sandrowej. Grunty te są zawodnione, a woda niejednokrotnie zalega na ich powierzchni. Na obszarach zalegania torfów należy się liczyć z występowaniem wód agresywnych w stosunku do betonu.

Grunty spoiste (w stanie plastycznym) to nieskonsolidowane mułki zastoiskowe ze zlodowacenia Wisły (okolice Biernat, Zdrojek, Dłutowa Nowego) oraz gliny pylaste i gliny zwałowe ze zlodowaceń środkowopolskich (warty) i północnopolskich (Wisły) (okolice: Nowego Dworu, Nicka, Wylazłowa, Dłutowa Starego, Marszczewnicy, Wronki i Wawrowa). Niekorzystne warunki budowlane związane są z występowaniem piasków i glin deluwialnych, wypełniających dolinki denudacyjne, rozcinające zbocza między wysoczyzną a sandrem (okolice Małego Łęcka, Wielkiego Łęcka, Przełęku Małego, Wylazłowa, Przerodek, Dłutowa Starego).

Niekorzystne warunki budowlane (osuwiska, spływy błotne), występują także na stromych stokach doliny rzeki Wel oraz wzgórz czołowomorenowych (o spadkach powyżej 12%), zlokalizowanych w większości na obszarach niewaloryzowanych. Warunki niekorzystne wyznaczono również w obrębie gruntów niespoistych (średniozagęszczonych i zagęszczonych), gdzie stwierdzono występowanie wód gruntowych płycej niż 2 m. Do gruntów tych należą piaski i żwiry wodnolodowcowe ze zlodowacenia Warty i Wisły oraz piaski i żwiry tarasów zalewowych położone w niższych częściach równiny sandrowej i dolin rzecznych. Opisane grunty występują w okolicach: Koszelew, Murawek, Miłostajek, Ciborza, Nowego Dworu, Przerodek i Zielunia. Obszary te są często podtapiane w czasie obfitych opadów.

W dolinie Wela, pomiędzy Lidzbarkiem a północną granicą obszaru arkusza, wokół Jeziora Lidzbarskiego oraz w dolinie Brynicy koło Ostrowów, znajdują się tereny predysponowane do występowania i rozwoju ruchów masowych (Grabowski (red.), 2007).

2.1.7. Ochrona przyrody

Na obszarze arkusza Lidzbark Welski gleby w większości zaklasyfikowane zostały do średnich i niższych klas bonitacyjnych. Gleby klasy I w ogóle nie występują, a gleby klasy II w bardzo małej ilości, nieco więcej jest gleb klasy III–IV. Gleby chronione (klasy I–IVa) występują w postaci izolowanych obszarów w rejonie Wlewska, Wąpierska, Małego Łęcka, Wielkiego Łęcka i Wylazłowa.

Łąki na glebach pochodzenia organicznego występują głównie na glebach torfowych na obszarach podmokłych w dolinach rzek i potoków we wschodniej części obszaru arkusza. Większe powierzchnie zajmują pomiędzy Koszelewami a Ciborzem i na prawym brzegu Wkry od Nowego Dworu do wschodniej granicy arkusza.

Lasy zajmują około 40% powierzchni obszaru arkusza, tworząc zwarte kompleksy w jego południowo-zachodniej i północnej części. Porastają one słabe gleby piaszczyste. Z gatunków lasotwórczych największe znaczenie ma sosna, która występuje w większości siedlisk i to w zdecydowanej przewadze. Do pozostałych podstawowych gatunków drzewiastych należą: brzoza, olsza oraz dąb. Jako domieszki w drzewostanach sosnowych występują również takie gatunki jak: świerk, modrzew, grab, jesion, buk i topola.

Około 80% powierzchni obszaru arkusza znajduje się w granicach dwóch parków krajobrazowych i sześciu obszarów chronionego krajobrazu, pełniących funkcje ochronne parków.

Południowo-zachodnią część obszaru arkusza zajmuje Górznieńsko-Lidzbarski Park Krajobrazowy (G-LPK) utworzony w 1990 roku. Pierwotnie jego powierzchnia wynosiła 18 966 ha, a jego strefy ochronnej 12 207 ha. W 1998 roku dokonano korekty granic, likwidując i włączając większość powierzchni strefy ochronnej do obszaru parku. Obecnie powierzchnia G-LPK wynosi 27 764,3 ha. Obszar parku wyróżnia się wysokimi wartościami przyrodniczo-krajobrazowymi. Charakteryzują go rozległe kompleksy leśne, duża powierzchnia gleb niskiej jakości, brak większych złóż surowców mineralnych, małe zaludnienie, pery-feryjne położenie oraz wysoka naturalna odporność środowiska na antropopresję, co wpłynęło na niewielkie przekształcenie przyrody. W północnej i centralnej części parku dominuje wysoczyzna morenowa porozcinana głębokimi rynnami, o deniwelacjach dochodzących do 50 m, natomiast w południowej płaski obszar sandrowy. Z obszarem morenowym wiąże się obecność licznych jezior, rzek, małych potoków i źródeł. Ponad 70% powierzchni parku zajmują kompleksy leśne. W północnej, wysoczyznowej części Parku przeważają żyzne lasy łąkowe (różne zespoły). Na południu, gdzie występują obszary sandrowe, dominują bory sosnowe w typie boru mieszanego oraz dąbrowy. Względnie duże powierzchnie zajmują tereny bagienne i torfowiska, w tym liczne małe obniżenia z wysokim poziomem wód podziemnych. Częste są również wypływy wód podziemnych w postaci źródeł, wysięków i wycieków. W podmokłych obniżeniach charakterystyczne są lasy olszowe, w dolinkach mniejszych cieków częste są łągi strumykowe. Na terenie parku stwierdzono obecność ponad 250 gatunków kręgowców, w tym ponad 200 objętych ochroną gatunkową przedstawicieli gadów, płazów, ptaków i ssaków.

Część północną obszaru arkusza zajmuje Welski Park Krajobrazowy (WPK), utworzony w 1995 r., a poszerzony w 1996 r., o powierzchni 20 444 ha. Park powstał w celu ochrony walorów przyrodniczych, historycznych oraz kulturowych regionu, a przede wszystkim walorów przyrodniczych doliny rzeki Wel. Dominującym elementem rzeźby na terenie parku są piaszczyste równiny sandrowe, zajmujące ponad połowę powierzchni oraz wysoczyzna morenowa i rynny subglacjalne. Ważnym elementem przyrodniczym WPK są liczne jeziora polodowcowe, tereny bagienne i lasy. Obszary sandrowe WPK porastają subkontynentalne i subborealne bory mieszane oraz śródładowe bory sosnowe. Na terenach morenowych przeważają lasy łąkowe. Dość częste są dąbrowy świetliste. Urozmaiconą i licznie reprezentowaną grupę zwierząt stanowią ptaki, żerujące i gniazdujące głównie w dolinach rzecznych, przede wszystkim Welu i Działdówki (Wkry) oraz w rejonie jezior. Występują tu m.in.: łabędź niemy, żuraw, kaczka krzyżówka, perkoz rdzawoszyi, kormoran czarny, gęś gęgawa, bocian czarny, dzięcioł czarny. Z ptaków drapieżnych najczęściej spotkać można: myszołowa i błotnika stawowego, orlika krzykliwego rzadziej bielika oraz rybołowa. Środowisko po-wietrzne opanowały licznie również nietoperze. Występują tu także liczne gatunki gadów i płazów (wszystkie płazy są objęte ochroną całkowitą). Zróżnicowana i bogata w wiele gatunków jest fauna ryb. Rzeka Wel oraz niektóre jej dopływy zaliczane są do krainy pstrąga, gdzie występuje osiadła forma troci – pstrąg potokowy jak i forma podstawowa tj. troć wędrowna. Spośród innych gatunków żyjących w rzece Wel, rzadkimi są głowacze i lipienie oraz minog strumieniowy.

Północno-zachodnią część obszaru omawianego arkusza położona jest w obrębie Obszaru Chronionego Krajobrazu Otulina Welskiego Parku Krajobrazowego – Słup (OChKOWPK-S), utworzonego w 2005 r. Obszar ten położony jest między WPK a G-LPK, na powierzchni 2 137,8 ha.

W środkowej części terenu arkusza znajduje się Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Górnej Wkry (OChKDGW), utworzony w 2003 roku na powierzchni 4 097,5 ha. Od północy graniczy z WPK, a od zachodu z G-LPK. Obszar ten przechodzi ku południowi

w Obszar Chronionego Krajobrazu Okolice Lidzbarka i Rybna (OChKOLiR), o powierzchni 715,6 ha, utworzony w 1990 roku.

W północno-wschodniej części obszaru znajduje się fragment Obszaru Chronionego Krajobrazu Grzybiny (OChKG), utworzonego w 2003 r., o powierzchni 2084,8 ha.

W południowo-wschodniej części obszaru znajduje się fragment Zieluńsko-Rzęgnowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Z-RzOChK), utworzonego w 1990 roku, o powierzchni 34495,4 ha.

Przy południowej granicy arkusza w okolicy Zielunia znajduje się jest niewielki fragment Obszaru Chronionego Krajobrazu Międzyrzecze Skrwy i Wkry (OChKMSiW), utworzonego w 1990 roku, o powierzchni 28 206,9 ha.

Na terenie WPK (w obrębie obszaru arkusza) utworzono dwa rezerваты przyrody – „Piekiełko” i „Bagno Koziana”. Projektowane też jest utworzenie trzech rezerwatów: leśno-krajobrazowego – „Las Nadwelski”, torfowiskowego – „Bagna Jeleńskie” i torfowiskowo-leśnego – „Ostoje Koszelewskie”.

Rezerwat leśny „Piekiełko”, cechuje się wysokimi walorami przyrodniczymi. Obejmuje on przełomowy odcinek rzeki Wel, gdzie występuje niemal górska rzeźba terenu. Wel -jest miejscem tarła ryb łososiowatych. Na kamienistym dnie występuje krasnorost *Hildenbrandia rivularis* – wskaźnik czystych i dobrze natlenionych wód. Z rzeką związany jest pluszcz, niewielki ptak występujący przeważnie w pobliżu potoków górskich.

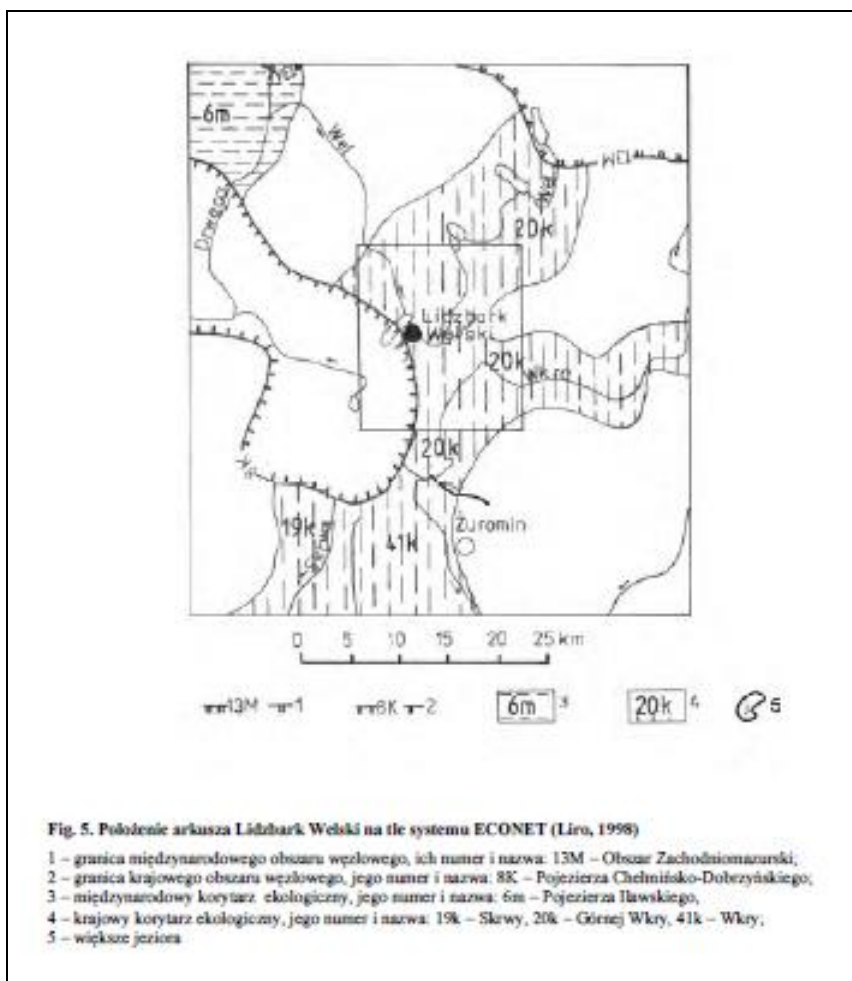
Rezerwat ornitologiczny „Bagno Koziana” utworzono dla zachowania ostoi ptactwa wodno-błotnego. Obejmuje kompleks bagien i torfowisk, zarastających zachodni kraniec Jeziora Jeleń.

Na obszarze G-LPK (w obrębie obszaru arkusza) utworzono w celu zachowania i ochrony fragmentu lasu mieszanego (200-letni drzewostan grądowy) rezerwat „Klonowo”. Projektuje się także utworzenie dwóch rezerwatów: leśnego – „Grąd Piaseczeński” oraz krajobrazowo-leśnego – „Bory Bryńskie”.

Za pomniki przyrody żywej uznano szereg okazałych drzew: jesionów, świerków, klonów, lip i platanów. Na szczególną uwagę zasługują: grupy drzew w Lidzbarku i Nowym Zieluniu, aleja 345 drzew w Lidzbarku, sosna w Zieluniu oraz aleje dębowe w Nadleśnictwie Lidzbark (52 drzewa), Klonowie (50 drzew) i Przełęku (131 drzew).

Duże znaczenie dla środowiska przyrodniczego mają torfowiska, bagna, drobne zbiorniki wodne, kępy drzew i krzewów, skarpy itp. Niektóre z tych obiektów objęto ochroną w formie użytków ekologicznych. W północnej części obszaru arkusza znajduje się 5 użytków ekologicznych. Użytek ekologiczny „Chełsty” obejmuje wysoko wciętą w wysoczyznę rynną subglacjalną (polodowcową) z pastwiskami i wilgotnymi, zarastającymi łąkami. Użytek ekologiczny „Wąpiersk” obejmuje torfowisko wysokie z kilkoma dużymi wyrobiskami potorfowymi. W głęboko wciętej rynnie Welu znajduje się użytek ekologiczny „Kurojady”, chroniący szeroki pas szuwarów i łąk wokół meandrującej rzeki. Na wschód od Lidzbarka zlokalizowany jest użytek ekologiczny „Bładowo”, utworzony dla ochrony torfowiska niskiego, w znacznej części odwodnionego i przekształconego przez meliorację i eksploatację torfu. Na terenie G-LPK znajduje się użytek ekologiczny chroniący bagna położone przy Jeziorze Moczydło.

Według systemu ECONET (Liro, 1998) południowo-zachodni fragment omawianego terenu położony jest w krajowym obszarze węzłowym – Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego (8K). Pozostała część terenu, poza niewielkimi fragmentami na wschodzie, położona jest w obrębie krajowego korytarza ekologicznego Górnej Wkry (20k) (fig. 5).

Na terenie omawianego arkusza utworzono również 4 obszary Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000: obszar specjalnej ochrony ptaków „Doliny Wkry i Mławki” oraz specjalne obszary ochrony siedlisk „Ostoja Lidzbarska”, „Przełomowa dolina rzeki Wel” i „Ostoja Welska” (tabela 7).

Pierwszy z nich obejmuje przełomowy odcinek Wkry, porośnięty lasami łągowymi i grądami. Stanowi on ostoję ptasią – jedną z 10 najważniejszych w Polsce łągowisk błotniaka łąkowego oraz derkacza. Obszar „Ostoja Lidzbarska” obejmuje ponad 8 tys. ha zalesionego terenu z licznymi jeziorami, na którym zachowały się naturalne zbiorowiska leśne z 140–160-letnimi starodrzewami łągowymi i grądowymi, 180-letnie sosny. Występują tu także rzadkie i zagrożone gatunki flory i fauny, spośród których 10 gatunków zwierząt i 7 gatunków roślin jest cennych dla Europy, m.in. takie zwierzęta jak: bóbr, traszka grzebieniasta, dwa gatunki nietoperzy – mopek i nocek duży oraz cztery gatunki ryb. Spośród roślin wyjątkowo cenne są m.in.: obuwik pospolity – bardzo piękny i okazały storczyk oraz mech – sierpowiec błyszczący. Na terenie ostoi występuje również wiele rzadkich i chronionych gatunków roślin np. storczyki – listera jajowata, kruszczyk błotny, kruszczyk szerokolistny i kukułka krwista.

Obszar „Przełomowa dolina rzeki Wel” obejmuje odcinek rzeki Wel o naturalnym charakterze, od Lidzbarku do mostu na rzece pomiędzy Grodzicznym a Mroczenkiem. Dno jest piaszczysto-kamieniste, a koryto jest tu bardzo kręte i towarzyszą mu starorzecza. Rzeka charakteryzuje się bystrym prądem oraz dużym spadkiem. Jest to obszar o bardzo zróżnicowanej młodoglacjalnej rzeźbie, gdzie deniwelacje przekraczają 50 m.

Rosną tu lasy łąkowe wilgotne łąki. Rzeka Wel na tym odcinku jest bardzo istotną ostoją ichtiofauny typowej dla średniej rzeki krajobrazu młodoglacjalnego. Szczególne znaczenie ma populacja głowacza białopłetwego.

Obszar „Ostoja Welska” obejmuje odcinek rzeki Wel i jej doliny wraz z przyległymi do niej obszarami. W znacznej części są to tereny, na których zarzucono użytkowanie. Rzeka meandrując płynie przez częściowo przesuszone torfowiska, w dużej części porośnięte lasem i zaroślami. Znajdujące się na tym terenie Torfowisko Kopaniarzy stanowi ewenement na skalę krajową – liczne są tu populacje rzadkich, typowych dla mechowisk gatunków roślin, znajdują się też stanowiska reliktywów polodowcowych. Oczka wodne Ostoi Koszelewskich i stawy rybne przy rzece Wel są istotnym miejscem rozrodu kumaka nizinnego. Sama rzeka Wel jest ważnym biotopem ichtiofauny oraz ssaków – wydry i bobra.

Tabela 7

Wykaz obszarów chronionych Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000

Lp.	Typ obszaru	Kod obszaru	Nazwa obszaru i symbol oznaczenia na mapie	Położenie centralnego punktu obszaru		Powierzchnia obszaru (ha)	Położenie administracyjne obszaru w granicach arkusza			
				Długość geograf.	Szerokość geograf.		Kod NUTS	Województwo	Powiat	Gmina
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	E	PLH280015	Przełomowa dolina rzeki Wel (S)	19°46'53"E	53°19'50"N	1104,43	PL0E1	warmińsko-mazurskie	Działdowo Nowe Miasto Lubawskie	Lidzbark Grodziczno
2	B	PLH280014	Ostoja Welska (S)	19°54'18"E	53°20'27"N	1591,53	PL0E1	warmińsko-mazurskie	Działdowo	Rybno
3	F	PLB140008	Doliny Wkry i Mławki (P)	20°15'38"E	53°04'28"N	28751,54	PL0E1 PL071	warmińsko-mazurskie, mazowieckie	Działdowo Zacomin	Płońnica, Lidzbark Lubowidz
4	B	PLH280012	Ostoja Lidzbarska (S)	19°44'58"E	53°12'12"N	8866,90	PL071 PL0E1 PL022	warmińsko-mazurskie kujawsko-pomorskie	Działdowo Brodnica	Lidzbark Górzno

Rubryka 2: B – wydzielone SOO (specjalne obszary ochrony), bez żadnych połączeń z innymi obszarami Natura 2000, F – obszar OSO (obszar specjalnej ochrony), całkowicie zawierający w sobie obszar SOO, E – SOO, który graniczy z innym obszarem Natura 2000 – OSO lub SOO
 Rubryka 4: S – specjalny obszar ochrony siedlisk, P – obszar specjalnej ochrony ptaków
 Rubryka 8: nazwa regionu: PL071 – Ciechanowsko-płocki, PL0E1 – Mławski, PL022 – Toruńsko-włocławski

Analizowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark znajduje się w następującej odległości od:

- Natura 2000 – obszary siedliskowe:
 - Ostoja Lidzbarska – 3,2 km,
 - Ostoja Welska – 4,35 km,
 - Przełomowa Dolina Rzeki Wel – 1,13 km
- Natura 2000 obszary ptasie:
 - Bagienna dolina Drwęcy – 12,53 km,
 - Dolina Wkry i Mławki – 5,54 km
- Obszary Chronionego Krajobrazu:
 - Otulina Welskiego Parku Krajobrazowego Słup – 1,34 km
 - Dolina Górnej Wkry – 1,62 km
- Parki Krajobrazowe:
 - Górznieńsko - Lidzbarski Park Krajobrazowy – 2,98 km
 - Welski Park Krajobrazowy – otulina 1,36 km

Analizowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark położony jest w Welskim Parku Krajobrazowym.

Welski Park Krajobrazowy utworzony 15 grudnia 1995 r., został utworzony rozporządzeniami: Nr 24/95 Wojewody Ciechanowskiego z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie utworzenia Welskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Nr 24, poz.115) oraz Nr 24/96 Wojewody Toruńskiego z dnia 8 sierpnia 1996 r. w sprawie utworzenia Welskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Nr 18, poz. 101), potwierdzonymi obwieszczeniem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 marca 1999 r. w sprawie wykazu obowiązujących aktów prawa miejscowego wydanych przed dniem 1 stycznia 1999 r. przez b. Wojewódzkie Rady Narodowe, b. Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych oraz Wojewodów: Olsztyńskiego, Elbląskiego, Suwalskiego, Ciechanowskiego, Ostrołęckiego oraz Toruńskiego (Dz. Urz. Woj. Warm. Maz. z 1999 r. Nr 15, poz.122).

Aktualnie obowiązującym aktem jest Uchwała Nr XIX/337/20 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 29 września 2020 r. w sprawie Welskiego Parku Krajobrazowego.

Welski Park Krajobrazowy, zwany dalej „Parkiem”, o powierzchni 20 023,34 ha położony jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie działdowskim na terenie gmin: Lidzbark, Rybno i Płońnica oraz w powiecie nowomiejskim na terenie gminy Grodziczno.

Na terenie Parku przeważają użytki rolne zajmując 47% jego powierzchni. Znajduje się tu 10 istniejących i projektowanych rezerwatów przyrody oraz szereg pomników przyrody. Ośią hydrograficzną Parku jest rzeka Wel stanowiąca główny dopływ Drwęcy. Rzeka Wel przepływa przez szereg jezior i wielu miejscach posiada charakter rzeki górskiej, stanowiąc atrakcyjny szlak kajakowy.

Teren Parku odznacza się urozmaiconą rzeźbą, co związane jest z położeniem w strefie moreny czołowej. Cennym walorem przyrodniczym Parku są liczne powierzchnie torfowiskowo-bagiennie.

Zgodnie z § 4. Uchwały Nr XIX/337/20 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 29 września 2020 r. w sprawie Welskiego Parku Krajobrazowego - Ustala się następujące szczególne cele ochrony Parku dotyczące ochrony:

1) wartości przyrodniczych:

- a) zachowanie swobodnie meandrującej rzeki Wel i jej doliny oraz licznych starorzeczy i odnóg, torfowisk i obszarów wodno-błotnych,

- b) zachowanie pozostałości naturalnych kompleksów leśnych, bogactwa szaty roślinnej obejmującej liczną grupę chronionych i rzadkich gatunków roślin i zbiorowisk roślinnych;
- 2) wartości historycznych i kulturowych:
 - a) zachowanie swoistego charakteru zabudowy wiejskiej,
 - b) zachowanie i popularyzacja miejscowej gwary,
 - c) zachowanie tradycyjnej funkcji wsi poprzez popularyzację dziedzictwa materialnego i gromadzenie zbiorów muzealnych;
- 3) walorów krajobrazowych:
 - a) zachowanie w niewielkim stopniu przekształconego krajobrazu rolniczego,
 - b) zachowanie wysokich skarp polodowcowych rynien jeziornych i odcinków przełomowych rzeki Wel ze szczególnym uwzględnieniem jej odcinków o charakterze potoku górskiego.

Zgodnie z § 5. 1. obowiązującej Uchwały - W Parku wprowadza się następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne - z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- 11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 12) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

Zakazy nie dotyczą:

3. Zakazy, o których mowa w ust. 1 i 2, nie dotyczą:
 - 1) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony, zadań ochronnych lub planu zadań ochronnych;
 - 2) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
 - 3) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
 - 4) realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę i krajobraz parku krajobrazowego.
5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3:
 - 1) nie dotyczy usunięcia drzewa lub krzewu w obrębie zadrzewienia, należących do gatunków obcych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 2f ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
 - 2) nie dotyczy terenów przeznaczonych pod zabudowę w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego obowiązujących:
 - a) w dacie orzekania w przedmiocie wydania: decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzji o pozwoleniu na budowę, a także innych decyzji - jeżeli są one wymagane dla realizacji danego przedsięwzięcia na podstawie przepisów powszechnie obowiązującego prawa,
 - b) w dacie realizacji przedsięwzięcia - jeżeli dla danego przedsięwzięcia przepisy powszechnie obowiązującego prawa nie przewidują obowiązku uzyskania decyzji, o których mowa w lit. a;
 - 3) nie ma zastosowania do zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w zakresie terenów przeznaczonych w tych planach pod zabudowę;
 - 4) nie dotyczy realizacji inwestycji na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, którą wydano po uzgodnieniu z właściwym organem ochrony przyrody.
6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, nie dotyczy:
 - 1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi w granicach określonych w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w przypadku:
 - a) uzupełnień zabudowy, lub
 - b) budowy obiektów budowlanych w granicach zabudowanej budynkiem działki budowlanej w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
- pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do budynku znajdującego się bliżej brzegów wód: budynku na działce, na której budowany jest obiekt, albo budynku występującego na przylegających działkach budowlanych;
 - 2) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy zagrodowej o obiekty służące do prowadzenia gospodarstwa rolnego, w tym obiekty służące agroturystyce, pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód;
 - 3) obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Korytarze ekologiczne

Analizowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark znajduje się poza korytarzami ekologicznymi:

- Lasy Lidzbarskie-Puszcza Ramucko-Napiwodzka GKPNc-9 – 1,0 km na wschód,
- Lasy Lidzbarskie Lasy Ilawskie GKPNc-13C – 740 m na północ,
- Lasy Lidzbarsko-Gorzeńskie GKPNc – 13 b – 1,6 km na zachód i południe.

2.1.8. Zabytki kultury

Większa część obszaru arkusza Lidzbark Welski nie została objęta Archeologicznym Zdjęciem Polski. Na mapie zaznaczono 9 stanowisk o dużej i średniej wartości poznawczej, wpisanych do rejestru zabytków archeologicznych. Są to: grodziska wczesnośredniowieczne z XI wieku w: Lidzbarku, Jamielniku, Nowym Dworze, Wielkim Łęcku, cmentarzyska z okresu wpływów rzymskich (I w p.n.e–II w n.e.) w Koszelewkach, Koszelewach oraz w Wielkim i Małym Łęcku, a także osada z XIV wieku w Koszelewkach.

Lidzbark został założony przez Zakon Krzyżacki na początku XIV wieku (prawa miejskie uzyskał w 1325 roku). Od 1410 roku znalazł się w granicach państwa polskiego. W czasie rozbiorów miasto to należało do Prus, a w 1920 roku wróciło do Polski.

W Lidzbarku ochroną konserwatorską objęto zabytkowy układ urbanistyczny miasta. W jego granicach znalazły się fragmenty murów obronnych i baszta zamkowa z XIV wieku, liczne domy mieszkalne oraz kościół gotycki pw. św. Wojciecha z XIV wieku. Poza tą strefą położony jest klasycystyczny kościół ewangelicki z początku XX wieku oraz zabytek techniczny – wieża ciśnieniowa z 1909 roku.

Na pozostałym obszarze arkusza do zabytkowych obiektów sakralnych należy wybudowany w 1927 roku kościół ewangelicki w Koszelewach oraz kościół w Starym Dłutowie wraz z cmentarzem przykościelnym z końca XIX wieku. W Bryńsku-Kolonii znajduje się kościół filialny pw. Matki Boskiej Anielskiej zbudowany w stylu późnogotyckim z początku XX wieku. W Wielkim Łęcku, w miejscu XIV-wiecznego kościoła drewnianego wybudowano na początku XX wieku kościół pw. św. Mikołaja.

W Zieluniu znajduje się murowany kościół z 1874 roku, postawiony w miejscu spalonego w 1807 roku.

Do zabytkowych obiektów architektonicznych należy pałac neogotycki wraz z otaczającym go parkiem z przełomu XVIII i XIX wieku w Koszelewach. W Turzy Małej znajduje się zespół pałacowo-parkowy z XIX wieku, a w Ciborzu zespół zabudowań dworskich (oficyna młyn, gorzelnia) z XIX wieku. Zabytkowym obiektem w Małym Łęcku jest zespół po-dworski (zabudowania z XIX wieku i park z początku XX wieku), w Chełstach zespół dworsko-folwarczny z XIX wieku z otaczającym go parkiem, a w Dłutowie Starym pałac i park z XIX wieku.

3.0. DIAGNOZA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

Teren objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego znajduje przy ulicy Działdowskiej (droga nr 514) w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark. Na analizowanym obszarze znajdują się nieużytki od strony drogi wojewódzkiej nr 544 (część północna planu), rozległy teren zadrzewiony (bardzo duża ilość sosny z domieszką na obrzeżach z brzozą) oraz zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna. Teren w części zabudowanej wyposażony jest w kanalizację sanitarną, wodociągową i deszczową. W części północno-wschodniej terenu przebiega linia wysokiego oraz średniego napięcia.

Widok istniejącego zagospodarowania analizowanego terenu przedstawiono poniżej (zdjęcia własne wykonane w dniu 24 lutego 2021 r.).

OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFICZNE
sporządzone na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark

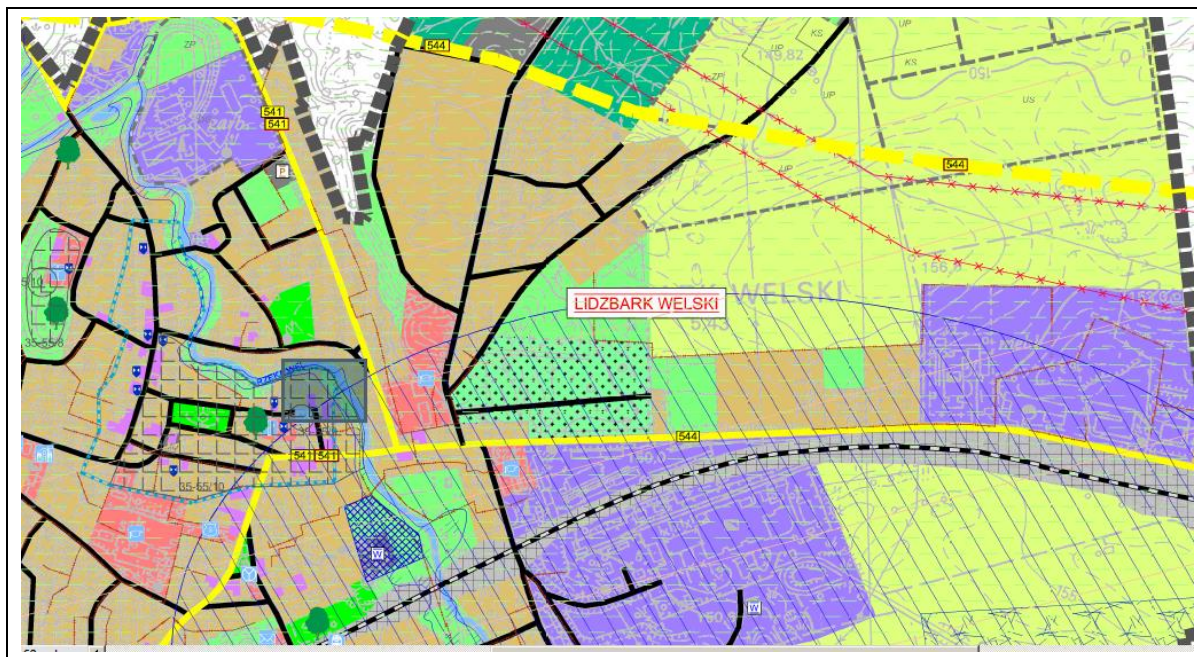

OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFICZNE
sporządzone na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark

Planowane przedsięwzięcie jest zgodne z kierunkami polityki przestrzennej miasta i gminy określonej w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Lidzbark uchwalonego uchwałą Nr XVII/159/16 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 25 kwietnia 2016 r.

Nie przewiduje się, że projektowany plan naruszy ustaleń obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Lidzbark.

3.1. Ocena odporności środowiska na degradację oraz zdolność do regeneracji

Pod pojęciem odporności rozumie się najczęściej taką progową wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system się nie zmienia lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia. W obrębie oddziaływań destrukcyjnych człowieka na system przyrodniczy wyróżnić możemy (za Kostrowickim 1979): degradację, czyli przesunięcie systemu na niższy poziom, degenerację, czyli rozpad zależności wewnętrznych między składnikami systemu, co powoduje zanik mechanizmów stabilizujących, dysfunkcję, czyli zmianę (najczęściej uproszczenie) sposobu przepływu materii i energii bez wyraźnych zmian struktury oraz dekompozycję, czyli zmianę struktury, składu i relacji ilościowych między składowymi systemu. Zdolność do regeneracji posiadają przede wszystkim komponenty biotyczne, a spośród abiotycznych – hydrosfera i klimat (a pozostałe są nieodnawialne). Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków.

Ocena odporności środowiska musi być prowadzona z uwzględnieniem rodzaju presji antropogenicznej bądź procesów naturalnych, na które jest ono odporne. Rodzaj czynników degradujących środowisko, jak już wspomniano można podzielić na procesy pochodzenia naturalnego oraz procesy pochodzenia antropogenicznego (antropopresja). Część czynników pochodzenia naturalnego, w szczególności procesy geologiczne i klimatyczne, wywołują bardzo powolne zmiany środowiska. W przypadku powodzi, huraganu, pożaru zmiany te mają charakter gwałtowny. Tempo zmian wywołanych działalnością człowieka jest w większości zdecydowanie szybsze, jednak istnieje możliwość kontrolowania tego procesu. Do czynników antropopresji zaliczamy różne formy eksploatacji zasobów przyrody, urbanizację, emisję zanieczyszczeń. Współcześnie największy wpływ na środowisko ma działalności przemysłowa, urbanizacyjna i komunikacyjna. Nie można jednak pominąć działalności związanej z rolnictwem oraz turystyką, które mogą stanowić poważne źródło degradacji środowiska.

Analizowany obszar posiada obecnie odpowiednią odporność i potencjalną możliwość samoregulacji systemu. Jednak zachowanie tych możliwości samoregulacyjnych uzależnione jest od sposobu gospodarowania agrosystemami i aktywnego zachowywania wartości środowiska przyrodniczego oraz od odpowiedniego jego kształtowania.

Najwyższą odpornością na degradację i zdolnością do regeneracji cechują się tereny zielone.

Mniejszą odpornością cechują się tereny antropogenicznie przekształcone, a więc obszary zabudowane. Obszar opracowania, ze względu na położenie w bliskim sąsiedztwie ruchliwego szlaku komunikacyjnego (droga 544) jest wyjątkowo narażony na wszelkie czynniki degradujące.

Najbardziej podatnym na degradację elementem środowiska są wody powierzchniowe znajdujące się pod presją antropogeniczną. Przedostają się do nich zanieczyszczenia spływające z terenów pozbawionych kanalizacji sanitarnej, które prowadzą do zanieczyszczeń wód. Ponadto źródłem zanieczyszczenia są niekontrolowane zrzuty ścieków z nieszczelnych i przelewających się szamb.

Miasto i gmina Lidzbark, które zgodnie z Uchwałą Nr XXVIII/235/20 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 28 grudnia 2020 r. w sprawie uchwalenia wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji Lidzbark (Dz. Urz. Woj. Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 stycznia 2021 r., poz. 138), jest aglomeracją o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) wynoszącej 10305, z oczyszczalnią mechaniczno-biologiczną ścieków w Lidzbarku. W skład aglomeracji Lidzbark wchodzi miejscowość Lidzbark oraz sołectwa Cibórz, Jamielnik oraz Wleusk.

Na zdolność regeneracji środowiska wpływ ma duża ilość powierzchni terenów biologicznie czynnych i terenów umożliwiających wzrost roślin. Znajdujący się w analizowanym terenie duży obszar zielony (od strony północnej terenu), zapewnia przemieszczanie się gatunków i zasilanie obszaru w elementy biotyczne również z terenów przyległych.

Teren ten ma średnie znaczenie przyrodnicze. Pełni średnie funkcje: ochronne, klimatyczne oraz estetyczne. Jako wysoka zieleń wokół terenów zurbanizowanych, reguluje stosunki wodne, pełni rolę wiatrochłonną, chroni przed erozją gleb (wietrzna i wodna), są ostoją różnych drobnych zwierząt (miejsca lęgowe dla ptaków).

Należy założyć, że rozwiązania planowane do przyjęcia w planie spowodują radykalne zmiany w środowisku przyrodniczym. Jednakże funkcje jakie zostaną wprowadzone będą uwzględniały wszystkie niezbędne wymogi ochrony środowiska.

Powierzchnia biologicznie czynna zmniejszy się znacząco, wprowadza się nową zabudowę mieszkaniową, nastąpi usunięcie bardzo dużej ilości drzew. W planie należy wprowadzić zapisy określające procentową wielkość powierzchni biologicznie czynnej, dzięki której wzbogacone zostaną zasoby środowiska biotycznego.

Nowe zagospodarowanie terenu objętego analizą wymagać będzie rozwiązań w zakresie odprowadzenia ścieków zabezpieczających środowisko przed potencjalnymi zagrożeniami. Ścieki socjalno-bytowe odprowadzane będą do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej i następnie do oczyszczalni w miejscowości Lidzbark.

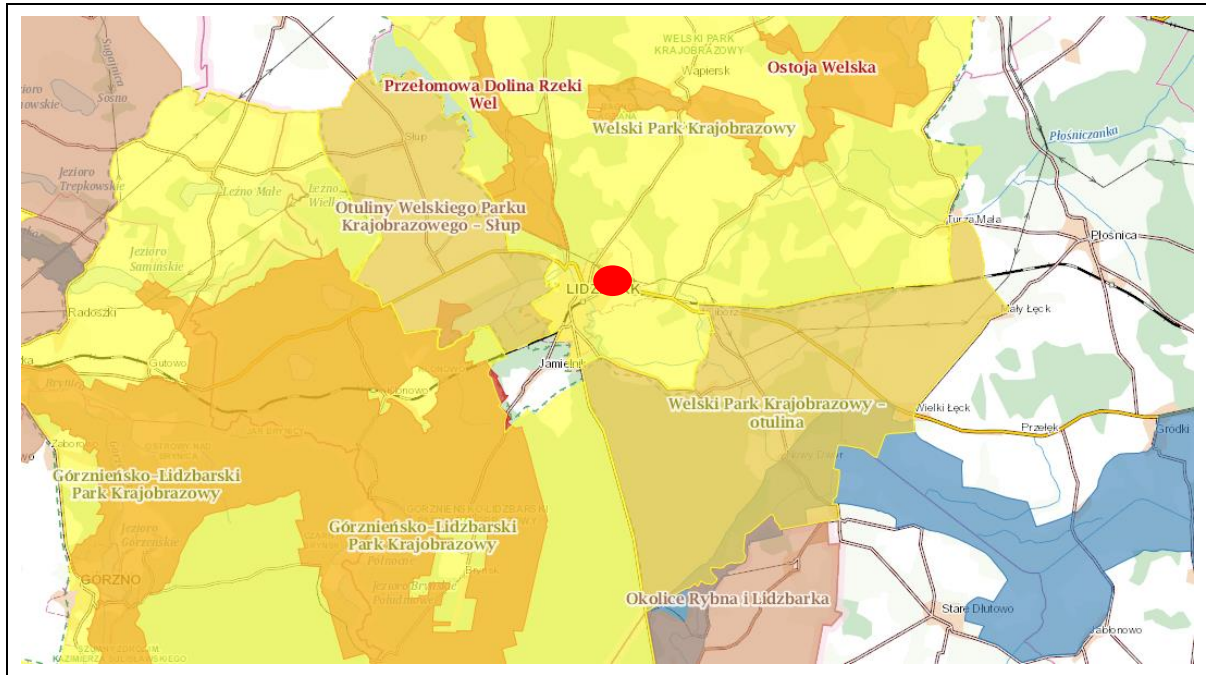
3.2. Ocena stanu ochrony zasobów przyrodniczych, w tym różnorodności biologicznej

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark nie znajduje się w obszarze Natura 2000.

Analizowany obszar znajduje się w obszarze objętym formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity w Dz. U. z 2020 r. poz. 55 z późn.zm.), lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy tj. **położony jest w Welskim Parku Krajobrazowym.**

Położenie obrębu ewidencyjnego 4 miasta Lidzbark, na podstawie map geoseris.gdos.gov.pl, do obszarów Natura 2000 przedstawiono poniżej.

OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFICZNE
sporządzone na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark

teren objęty projektowanym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego

W wieloaspektowej ocenie wartości przyrodniczych wzięto pod uwagę głównie naturalność, różnorodność, komplementarność, unikatowość oraz wartość ochroniarską, rolę fitocenotyczną.

Naturalność: (zgodność roślinności rzeczywistej z potencjalną) na przedmiotowym obszarze mamy do czynienia z przekształceniami roślinności na powierzchni ok. 30 %.

Różnorodność (określa stopień zróżnicowania biotopów i związanych z nimi zbiorowisk roślinnych) – przedmiotowy teren cechuje średnia ocena różnorodności biologicznej.

Komplementarność: (ocenie podlega układ przyrodniczy stanowiący pewną zamkniętą całość, a znajdujący się w stanie równowagi dynamicznej będącej wypadkową pomiędzy procesami rozwojów, a zaburzeniami tego procesu. Wysoką ocenę uzyskują pełnowartościowe użytki ekologiczne, rozległe kompleksy lasów mieszanych, większe śródpolne uroczyska leśne) - teren opracowania uzyskał średnią ocenę komplementarności.

Typowość (najwyższą ocenę uzyskują obiekty, w których zachowały się rzadkie w skali kraju lub regionu zbiorowiska roślinne oraz zespoły zwierząt, wyrażające cechy typowe dla danego regionu) – teren opracowania uzyskał średnią ocenę typowości.

Unikatowość (wysoko oceniane są obiekty, w których zachowały się rzadkie w skali kraju lub regionu zbiorowiska roślinne i zespoły zwierząt o charakterze naturalnym) – obszar objęty opracowaniem uzyskał średnią ocenę unikatowości.

Rola fizjocenotyczna: (wysoką ocenę uzyskują oazy biocenotyczne, wyspy i korytarze ekologiczne oraz obiekty spełniające funkcje środowiskochronne) - obszar objęty opracowaniem uzyskał średnią ocenę roli fizjocenotycznej.

Wartość ochroniarska: (o wysokiej randze i znaczeniu obiektu świadczy jego przynależność do systemu obiektów i obszarów chronionych oraz obecność w nim bogatych populacji gatunków chronionych lub osobliwości florystycznych i faunistycznych regionu) – teren opracowania uzyskał średnią wartość ochroniarską.

Jakość środowiska przyrodniczego przedmiotowego terenu należy ocenić jako średnią i zarazem wysoką, z uwagi na położenie terenu pośród terenu z wysoką roślinnością, teren znajduje się w Obszarze Welskiego Parku Krajobrazowego.

3.3. Ocena stanu zachowania walorów krajobrazowych oraz możliwość ich kształtowania

Zmieni się krajobraz analizowanego terenu, powstanie nowa zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. Teren opracowania, cechujący się w chwili obecnej średnimi walorami krajobrazowymi, wskutek przemyślanego i ukierunkowanego kształtowania może znacząco zmienić swój charakter przez uatrakcyjnienie środowiska wizualnego i wzmocnienie struktury przyrodniczej. Elementy wzbogacające tj. głównie zieleni nie zostaną zachowane, w wyniku zabudowy mieszkaniowej na pewno bardzo duża ilość drzew zostanie usunięta.

Ze względu na przewidywaną zmianę funkcji terenu opracowania (zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna), obszar ten powinien zostać wzbogacony przede wszystkim o tereny zieleni na całym obszarze opracowania.

Wobec niewielkiego realnego wpływu, jaki posiadają środki prawne pozostające w dyspozycji organu sporządzającego plan na kształtowanie przestrzenne, możliwości krajobrazu sprowadzają się do kształtowania gabarytu i formy obiektów budowlanych oraz intensywności zabudowy. Niewielkie są możliwości korekt i porządkowania istniejącej zabudowy lub poprawy jej negatywnych cech np. poprzez wprowadzenie zieleni wysokiej, gdyż utrudnia to, lub wręcz uniemożliwia zagęszczenie budynków panujące na przeważającej części terenów zabudowy.

Proponowane kierunki kształtowania krajobrazu tego terenu obejmują m.in.:

- zagospodarowanie zielenią tej powierzchni działek, które nie są przeznaczone pod zabudowę i drogi wewnętrzne.

3.4. Ocena stanu zachowania walorów kulturowych i możliwości ich kształtowania

Na terenie objętym miejscowym planem zagospodarowania nie znajdują się budynki zabytkowe wpisane do ewidencji zabytków objęte ochroną konserwatorską na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz na podstawie odrębnych przepisów.

4.0. WSTĘPNA PROGNOZA DALSZYCH ZMIAN W ŚRODOWISKU

4.1. Degradacja powierzchni ziemi, gleby

Przewiduje się oddziaływania na powierzchnię ziemi, glebę, wprowadza się nową zabudowę mieszkaniową wielorodzinną.

Przekształcenia związane z pracami budowlanymi, remontowymi i modernizacyjnymi (wykopy, sprzęt budowlany, itp.) związane będą z budową nowych obiektów budowlanych, nastąpi duży ubytek terenów biologicznie czynnych.

Zmiana sposobu użytkowania nie wpłynie negatywnie na jakość środowiska przyrodniczego. Pozytywną zmianą w środowisku przyrodniczym będzie wprowadzenie terenów biologicznie czynnych.

4.2. Zanieczyszczenie powietrza

Głównym źródłem generowania zanieczyszczeń powietrza będzie wzrastający ruch komunikacyjny, na początku związany z rozbudową zaplanowanych funkcji, a później związany z użytkowaniem terenu na wyznaczone cele. Dotyczy to w szczególności ruchu transportu ciężkiego, będącego głównym źródłem emisji zanieczyszczeń motoryzacyjnych, podczas prac budowlanych i modernizacyjnych. Oddziaływania te mogą mieć charakter okresowy, krótkotrwały. Zwiększy się obszar emisji wprowadzanych do powietrza zanieczyszczeń pochodzących z procesów grzewczych w budynkach (niska emisja).

Rozwój funkcji zabudowy mieszkaniowej, w przypadku nie zastosowania niskoemisyjnych źródeł energii cieplnej, bez uwzględnienia w miarę możliwości zasilania projektowanej zabudowy w energię ciepłą przy uwzględnieniu uciążliwości istniejących i projektowanych systemów grzewczych, może spowodować wzrost niskiej emisji na analizowanym obszarze.

4.3. Zanieczyszczenie wód

Wydzielanie terenów pod budownictwo mieszkaniowe bez równoczesnego podłączenia do sieci kanalizacji sanitarnej będzie powodowało zagrożenie zanieczyszczenia wód. Analizowany teren częściowo wyposażony jest w kanalizację sanitarną (tereny zabudowane) stąd przyszła zabudowa musi obowiązkowo podłączona zostać do tej sieci. W praktyce, często ze względów ekonomicznych oraz przy niskiej świadomości ekologicznej, część ścieków bytowych odprowadzana jest bezpośrednio do gruntów i wody gruntowej lub rowów i cieków. Jest to podstawowa przyczyna zagrożenia jakości wód powierzchniowych oraz gruntowych, która pojawiła się powszechnie po doprowadzeniu wody z sieci wodociągowej. Dlatego niezbędne są prace mające na celu uniknięcie takiej sytuacji.

4.4. Zagrożenie hałasem i wibracjami

Podobnie jak w przypadku zanieczyszczenia powietrza, głównym źródłem wzrastającej uciążliwości akustycznej będzie ruch komunikacyjny i prace budowlane. Po wybudowaniu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zwiększą się tereny zagrożone tym oddziaływaniem w jej sąsiedztwie (ruch samochodów osobowych). Oddziaływania te będą miały prawdopodobnie charakter okresowy, krótkotrwały.

4.5. Zagrożenie promieniowaniem elektromagnetycznym

Obecnie nie planuje się lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej oraz nie planuje się rozwoju sieci elektroenergetycznej w granicach opracowania.

4.6. Zagrożenia dla wartości przyrodniczych

Na analizowanym terenie planowana jest zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, co spowoduje usunięcie znacznej części istniejących drzew. Zostaną częściowo utracone miejsca bytowania fauny. Realizacja założonych prac na terenie opracowania nie wpłynie w żaden sposób na powiązania ekologiczne. Nastąpi znaczne zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.

5.0. PRZYRODNICZE PREDYSPOZYCJE DO KSZTAŁTOWANIA STRUKTURY FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ – OBSZARY WSKAZANE DO PEŁNIENIA FUNKCJI PRZYRODNICZYCH

Ponieważ obszar opracowania obejmuje niewielki teren, trudno w tym przypadku mówić o rozbudowanej strukturze funkcjonalno - przestrzennej.

Warto zaznaczyć, że w obszarze opracowania nie ma korytarza ekologicznego, który mógłby uniemożliwiać migrację zwierząt. Podczas przeprowadzonej w dniu 24 lutego 2021 r. wizji terenu nie stwierdzono na śniegu śladów zwierząt leśnych.

Przeprowadzona waloryzacja terenu pokazuje, że teren opracowania w większości nie posiada istotnych predyspozycji, wpływających w zasadniczy sposób na docelowe ukształtowanie struktury funkcjonalno – przestrzennej terenu.

Całość terenu reprezentowana jest przez fitocenozy mało przekształcone antropogenicznie. Największy stopień naturalności wykazują zadrzewienia od strony północnej. Waloryzacja

przyrodnicza terenu opracowania wykazuje, że stanowią one tereny o średniej wartości przyrodniczej, reprezentowane przez tereny częściowo zurbanizowane z małą ilością elementów wzbogacających krajobraz.

Na obszarze opracowania należy w miarę możliwości zachować istniejące zadrzewienia iglaste i liściaste.

6.0. OCENA PRZYDATNOŚCI DO RÓŻNYCH FORM ZAGOSPODAROWANIA

Obszar objęty niniejszym opracowaniem ekofizjograficznym nie posiada miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu.

Nie przewiduje się, że projektowany plan naruszy ustalenia obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Lidzbark.

Środowisko obszaru opracowania posiada średnie walory przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe, jednakże przyszłe zagospodarowanie terenu (planowaną formą zagospodarowania jest funkcja mieszkaniowa wielorodzinną) powinno być prowadzone racjonalnie z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju oraz z uwzględnieniem ładu przestrzennego. Pod zabudowę należy przeznaczać tereny o niskiej przydatności rolniczej, a tereny o wysokiej przydatności rolniczej, powinny być chronione przed zmianą użytkowania na cele nierolnicze. Projektowana zabudowa na zasadzie dobrej kontynuacji powinna nawiązywać do gabarytu, usytuowania i typu zabudowy do istniejących budynków na terenie miasta i terenów już zabudowanych znajdujących się w analizowanym planie.

Należy podejmować działania nad ograniczeniem spływu do wód zanieczyszczeń pochodzenia bytowego i ich przenikaniem do gruntu oraz wód podziemnych. Tereny zabudowy powinny być w pełni uzbrojone w sieć wodno – kanalizacyjną ze względu na likwidację zagrożenia zanieczyszczenia wód podziemnych. Należy także zadbać o prawidłową gospodarkę odpadami, w sposób zorganizowany, na podstawie obowiązujących przepisów.

Powinno się również prowadzić działania na rzecz zmiany systemu ogrzewania z tradycyjnych (węglowych) na przyjazne środowisku (olejowe, gazowe) oraz modernizacji kotłowni węglowych. W odniesieniu do tzw. „niskiej emisji” energetycznej, należy w dalszym ciągu propagować i wspierać stosowanie paliw ekologicznych: lekkiego oleju opałowego, biomasy itp.

Należy pamiętać również o tym, aby na terenach otwartych wprowadzać różne formy zieleni rodzimej, które oprócz funkcji krajobrazowej będą pełniły funkcję izolacyjną i ochronną.

Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinną usytuowana będzie w niewielkiej odległości od ulicy Działdowskiej oraz drogi wojewódzkiej nr 544. Dla terenów zabudowy mieszkaniowej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity w Dz. U. z 2014 r., poz. 112) będą obowiązywać dopuszczalne poziomy hałasu dla pory dziennej i dla pory nocnej.

Planowane formy zagospodarowania nie wpłyną na pogorszenie środowiska naturalnego terenu opracowania i terenów sąsiednich.

7.0. UWARUNKOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU GMINY

Uwarunkowania ekofizjograficzne określają predyspozycje funkcjonalno – przestrzenne i możliwości zagospodarowania przestrzennego terenu opracowania.

Kierunek określony w Uchwale Nr XXIV/216/2020 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 22 października 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark, ma umożliwić wprowadzenie zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

Należy zauważyć, że na terenie opracowania znajdują się przyrodnicze prawnie chronione obszary, w związku z czym obowiązują tu określone zakazy w zakresie gospodarowania i czynnej ochrony ekosystemów.

Ze względów krajobrazowych i przyrodniczych, planowana na tym terenie zabudowa mieszkaniowa powinna odznaczać się wysokimi walorami architektonicznymi i krajobrazowymi. Zabudowa powinna być skoncentrowana, aby umożliwić jej wyposażenie w urządzenia ochrony środowiska (np. kanalizacja sanitarna).

Teren, na którym zostaną wprowadzone nowe funkcje charakteryzuje się średnim potencjałem glebotwórczym. Ważne jest, aby przy przeznaczaniu terenów dotychczas użytkowanych rolniczo pod różnego rodzaju formy zabudowy, przestrzegać wymagań ładu przestrzennego. Stąd pod zabudowę należy przeznaczać tereny o możliwie najniższej przydatności rolniczej oraz projektować działki o jak największej powierzchni, z maksymalnie dużym wskaźnikiem powierzchni biologicznie czynnej.

Przy lokalizacji nowej zabudowy na terenie opracowania oraz w jego sąsiedztwie, należy przestrzegać zasady jak najmniejszych przekształceń powierzchni ziemi. Zmiany, które wystąpią na tym terenie w związku z wprowadzeniem nowych funkcji przestrzennych, będą wiązały się z ubytkiem terenów biologicznie czynnych, spowodowanym pracami budowlanymi i remontowymi. Zmiana sposobu użytkowania wpłynie pozytywnie na jakość środowiska przyrodniczego.

Jako ważne należy uznać kontynuowanie uregulowania gospodarki ściekowej. Planowane tereny należy obowiązkowo objąć systemem kolektorów ściekowych zbiorczej kanalizacji sanitarnej. Nie dopuszczać do gromadzenia ścieków w zbiornikach wybieralnych tzw. „szambach”.

W celu ograniczenia uciążliwości dla środowiska zagospodarowania oraz ograniczenia lub eliminacji niekorzystnych dla środowiska działań zaleca się również uwzględnienie następujących ograniczeń i uwarunkowań wynikających z walorów przyrodniczych i krajobrazowych terenów miasta oraz obowiązujących przepisów odrębnych i szczegółowych: odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do gruntu w granicach własnej nieruchomości lub do nawadniania terenów zielonych oraz w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego: zasilanie w ciepło z indywidualnych systemów grzewczych z wykorzystaniem paliw nieemisyjnych lub niskoemisyjnych, w szczególności odnawialnych źródeł energii.

8.0. PODSUMOWANIE, SYNTEZA, WNIOSKI

Przeprowadzona analiza predyspozycji funkcjonalno – przestrzennych obszaru opracowania pozwala na wyciągnięcie następujących konkluzji:

- Niniejsze opracowanie ekofizjograficzne charakteryzuje poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i kulturowego na obszarze opracowania i w jego bezpośrednim otoczeniu, w ich wzajemnym powiązaniu.
- Przedmiotem opracowania jest przystąpienie do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym 4 miasta Lidzbark.
- Obszar opracowania odznacza się średnimi walorami przyrodniczo – krajobrazowymi, jednak planowane zmiany zagospodarowania i użytkowania powinny odbywać się

w sposób racjonalny z zachowaniem zasady zrównoważonego rozwoju i przestrzegania ładu przestrzennego.

- Analizowany teren jest w 10% zabudowany zabudową mieszkaniową jednorodzinną i wielorodzinną.
- Teren nie jest cenny pod względem faunistycznym.
- Teren opracowania nie wchodzi w skład żadnego kompleksu leśnego, teren niezabudowany to tereny rolnicze.
- Obszar zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r., poz. 1911) oraz leży w zlewni jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP): Jezioro Lidzbarskie (PLLW20149), Wel od dopływu z Miłostajek do dopływu spod Mrocza (PLRW20001928659).
- Analizowane działki znajdują się w zasięgu następujących, jednolitych części wód podziemnych: JCWPd nr 39.
- Na terenie opracowania występują reżimy ochronne (zakazy) w myśl ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody związane z prawną ochroną przyrody i krajobrazu, gdyż obszar zlokalizowany jest w Welskim Parku Krajobrazowym.
- Teren opracowania przeznaczony pod zmianę sposobu użytkowania i związana z nim infrastruktura techniczna charakteryzuje się brakiem obiektów objętych ochroną konserwatorską.
- Należy przewidzieć możliwie wysoki wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej.
- Realizacja przewidzianych funkcji na terenie opracowania bez zastosowania ekologicznych systemów ogrzewania, może powodować pogorszenie stanu powietrza atmosferycznego (niska emisja).
- W przypadku podłączenia projektowanej zabudowy do istniejącej i projektowanej kanalizacji sanitarnej zostaną osiągnięte cele środowiskowe dla jednolitych części wód podziemnych i powierzchniowych zawarte w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.